

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

15 april 2015

WETSONTWERP

houdende instemming met de volgende
internationale akten:

1° Overeenkomst tussen het Koninkrijk
België en de Republiek der Seychellen tot het
vermijden van dubbele belasting en tot het
voorkomen van het ontduiken van belasting
inzake belastingen naar het inkomen, gedaan
te Brussel op 27 april 2006;

2° Protocol, gedaan te Brussel op 14 juli 2009,
tot wijziging van de Overeenkomst tussen
het Koninkrijk België en de Republiek der
Seychellen tot het vermijden van dubbele
belasting en tot het voorkomen van het
ontduiken van belasting inzake belastingen
naar het inkomen, gedaan te Brussel op
27 april 2006;

en houdende aanpassing van de Belgische
belastingwetgeving aan sommige bepalingen
van voornoemde internationale akten

Blz.

INHOUD

Samenvatting	3
Memorie van toelichting	4
Voorontwerp	28
Advies van de Raad van State	30
Wetsontwerp	35
Bijlage.....	39

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

15 avril 2015

PROJET DE LOI

portant assentiment aux actes internationaux
suivants:

1° Convention entre le Royaume de Belgique
et la République des Seychelles tendant à
éviter la double imposition et à prévenir la
fraude fiscale en matière d'impôts sur le
revenu, faite à Bruxelles le 27 avril 2006;

2° Protocole, fait à Bruxelles le
14 juillet 2009, modifiant la Convention entre
le Royaume de Belgique et la République
des Seychelles tendant à éviter la double
imposition et à prévenir la fraude fiscale
en matière d'impôts sur le revenu, faite à
Bruxelles le 27 avril 2006;

et adaptant la législation fiscale belge
à certaines dispositions desdits actes
internationaux

Pages

SOMMAIRE

Résumé	3
Exposé des motifs.....	4
Avant-projet	28
Avis du Conseil d'État	30
Projet de loi	35
Annexe	39

De regering heeft dit wetsontwerp op 15 april 2015 ingediend.

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 15 avril 2015.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 29 april 2015 door de Kamer ontvangen.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 29 avril 2015.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GO!	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
FDF	:	Fédéralistes Démocrates Francophones
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000:	Parlementair document van de 54 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV:	Beknopt Verslag
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000:	Document parlementaire de la 54 ^e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral
CRABV:	Compte Rendu Analytique
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

*Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be*

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

*Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
courriel : publications@lachambre.be*

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

SAMENVATTING

Het ontwerp van instemmingswet heeft tot doel de bekrachtiging mogelijk te maken van:

1° de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen;

2° het Protocol tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen.

De Overeenkomst heeft tot doel dubbele belasting te vermijden en het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen te voorkomen.

Het Protocol vult artikel 24 van de Overeenkomst, dat betrekking heeft op de uitwisseling van inlichtingen in belastingzaken aan teneinde de uitwisseling van bankgegevens mogelijk te maken en de Overeenkomst aldus in overeenstemming te brengen met de internationale standaard inzake uitwisseling van inlichtingen.

RÉSUMÉ

Le projet de loi d'assentiment a pour objet de permettre la ratification:

1° de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu;

2° du Protocole modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu.

La Convention a pour objectif d'éviter la double imposition et de prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu.

Le Protocole complète l'article 24 de la Convention, relatif à l'échange de renseignements en matière fiscale afin de permettre l'échange de renseignements bancaires et de rendre ainsi la Convention conforme au standard international d'échange de renseignements.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De regering onderwerpt heden aan uw goedkeuring de volgende internationale akten:

1° Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het Protocol, gedaan te Brussel op 27 april 2006;

2° Protocol, gedaan te Brussel op 14 juli 2009, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, gedaan te Brussel op 27 april 2006.

Conform de principebeslissing die op 14 juni 2012 door de Interministeriële Conferentie "Buitenlands Beleid" werd genomen, gaat het om verdragen met een gemengd karakter (Federale Staat/Gewesten).

De analyse van de technische bepalingen van deze internationale akten wordt voorafgegaan door een korte uiteenzetting van de algemene economische en politieke context waarin ze werden gesloten en van de Europese juridische context waarin ze kunnen worden gesitueerd.

A. Algemene economische en politieke context

Algemeen

De Seychellen vormen een eilandengroep van 115 eilanden in de Indische oceaan ten noorden van Madagaskar en Mauritius en tellen ongeveer 87 000 inwoners. In de atlas van de Wereldbank (2011) wordt deze republiek, samen met onder meer Mauritius, gerangschikt bij de "*upper middle income economies*" met een BNI per capita van 11 130 US\$. Landen met een laag of een gemiddeld inkomen, en derhalve ook de Seychellen, worden door de Wereldbank in principe als ontwikkelingslanden aangemerkt.

De economie van de Seychellen wordt overheerst door de dienstensector, die meer dan 80 % van het BBP vertegenwoordigt. Het toerisme alleen al zorgt voor 25 % van het BBP (en voor 37 % van de tewerkstelling). De sectoren van de financiële dienstverlening, het vastgoed en de dienstverlening aan de ondernemingen vertegenwoordigt ook meer dan 20 % van het BBP. De regering van de Seychellen probeert van het land een

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

Le Gouvernement soumet aujourd'hui à votre assentiment les actes internationaux suivants:

1° Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, et le Protocole, faits à Bruxelles le 27 avril 2006; et

2° Protocole, fait à Bruxelles le 14 juillet 2009, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, faite à Bruxelles le 27 avril 2006.

Conformément à la décision de principe prise par la Conférence interministérielle "Politique Etrangère" du 14 juin 2012, il s'agit de traités à caractère mixte (État fédéral/Régions).

L'analyse des dispositions techniques de ces actes internationaux est précédée d'une brève description du contexte économique et politique général qui a entouré leur conclusion et du contexte juridique européen dans lequel ils s'inscrivent.

A. Contexte économique et politique général

Généralités

Les Seychelles constituent un archipel de 115 îles situé dans l'Océan Indien, au nord de Madagascar et Maurice, et comptent environ 87 000 habitants. Avec un revenu national brut par habitant de 11 130 US\$, l'atlas de la Banque Mondiale (2011) classe cette république, comme entre autres Maurice, parmi les "*upper middle income economies*". Les pays à revenu faible ou intermédiaire, et dès lors également les Seychelles, sont en principe considérés par la Banque mondiale comme des pays en développement.

L'économie des Seychelles est dominée par le secteur des services, qui représente plus de 80 % du PIB. Le tourisme à lui seul contribue pour 25 % au PIB (et pour 37 % à l'emploi). Le secteur des services financiers, de l'immobilier et des services aux entreprises représente également plus de 20 % du PIB. Le Gouvernement des Seychelles ambitionne de faire de son pays un important centre financier international offshore. Enfin, la pêche,

belangrijk internationaal offshore financieel centrum te maken. Tot slot is ook de visserij, en meer bepaald de productie van tonijn in blik, een andere belangrijke tak van de economie van de Seychellen (ongeveer 9 % van het BBP).

De Belgische uitvoer naar de Seychellen (voornamelijk minerale producten, producten uit het dierenrijk, voedingsproducten en machines en apparaten) is in de periode 2006-2011 meer dan verdubbeld van net geen 3 miljoen euro tot meer dan 6,5 miljoen euro, terwijl de invoer uit de Seychellen in België in dezelfde periode van ca 1,1 miljoen euro tot minder dan 100 000 euro daalde. De voornaamste reden hiervoor is dat België gestopt is met het invoeren van tonijn uit de Seychellen. Het is precies die invoer die het hoofdaandeel van de Belgische invoer uitmaakte. Belgische ondernemingen zijn in de Seychellen onder meer operationeel in de baggersector en de horeca.

In april 2011 inventariseerde het exporteursbestand van het Agentschap voor buitenlandse handel 597 Belgische vennootschappen die uitvoerden naar de Seychellen en 1 477 ondernemingen die belangstelling toonden voor die markt.

Europese Unie

De betrekkingen tussen de Europese Unie en de Seychellen situeren zich inzonderheid op het vlak van de visserij (overeenkomsten betreffende de visvangstmogelijkheden van de EU-lidstaten en de financiële tegenprestaties vanwege de Unie). De Seychellen zijn tevens partij bij de tussentijdse overeenkomst tot vaststelling van een kader voor een economische partnerschaps-overeenkomst tussen staten in Oostelijk en Zuidelijk Afrika, enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds. Die overeenkomst werd op 29 augustus 2009 ondertekend en is op 14 mei 2012 in werking getreden.

Strijd tegen schadelijke belastingpraktijken

Reeds in de loop van de jaren 1990 had de Regering van de Seychellen verschillende malen aangedrongen op het sluiten van een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting met België. Aangezien de Seychellen op dat ogenblik nog bestempeld werden als een notoir belastingparadijs en bovendien geen enkel dubbelbelastingverdrag met derde landen hadden gesloten, hebben de Belgische belastingdiensten toen beslist aan dat verzoek geen gunstig gevolg te kunnen geven.

et plus particulièrement la production de conserves de thon, constitue un autre secteur important de l'économie seychelloise (environ 9 % du PIB).

Les exportations belges à destination des Seychelles (principalement des produits minéraux, des produits du règne animal, des produits alimentaires et des machines et appareils) ont plus que doublé au cours de la période 2006-2011, passant d'un peu moins de 3 millions d'euros à plus de 6,5 millions d'euros alors que les importations des Seychelles vers la Belgique sont passées au cours de la même période d'environ 1,1 million d'euros à moins de 100 000 euros. Ceci s'explique principalement par le fait que la Belgique a cessé d'importer du thon seychellois, qui formait l'essentiel des importations belges. Les entreprises belges présentes aux Seychelles appartiennent notamment aux secteurs du dragage et de l'horeca.

En avril 2011, le fichier des exportateurs de l'Agence pour le Commerce extérieur recensait 597 sociétés belges exportant vers les Seychelles et 1477 entreprises ayant manifesté un intérêt pour ce marché.

Union européenne

Les relations entre l'Union européenne et les Seychelles concernent notamment le secteur de la pêche (accords concernant les possibilités de pêche pour les États membres de l'UE et les contreparties financières versées par l'Union européenne). Les Seychelles sont également partie à l'Accord intérimaire établissant le cadre d'un accord de partenariat économique entre les États d'Afrique orientale et australe, d'une part, et la Communauté européenne et ses États membres, d'autre part, qui a été signé le 29 août 2009 et a pris effet le 14 mai 2012.

Lutte contre les pratiques fiscales dommageables

Dans le courant des années 1990 déjà, le Gouvernement des Seychelles avait insisté à plusieurs reprises pour conclure une convention préventive de la double imposition avec la Belgique. Les Seychelles étant à l'époque encore considérées comme un paradis fiscal notoire et n'ayant par ailleurs conclu aucune convention de double imposition avec des États tiers, l'administration fiscale belge avait décidé de ne pas donner suite à cette demande.

Sindsdien is echter de fiscale context met betrekking tot de Seychellen gewijzigd, voornamelijk ingevolge de werkzaamheden van de OESO op het terrein van de strijd tegen schadelijke belastingpraktijken (zie inzonderheid de OESO-rapporten "*Harmful tax competition: an emerging global issue*" (1998) en "*Towards global tax cooperation*" (2000)). Die werkzaamheden hebben niet alleen geleid tot het elimineren van de als schadelijke aangemerkte fiscale voorkeurregimes van de OESO-lidstaten zelf, maar ook tot het onderschrijven door een aantal jurisdicties van formele verbintenissen om hun schadelijke belastingpraktijken op te heffen. Een van die zogenoemde coöperatieve jurisdicties (momenteel 38 in totaal) zijn de Seychellen. Op 13 februari 2001 heeft dat land inderdaad de formele verbintenis gedaan om zijn als schadelijk aan te merken belastingpraktijken op te heffen, over te gaan tot een effectieve uitwisseling van inlichtingen en een volledige transparantie van zijn belastingstelsel te realiseren.

De Republiek der Seychellen is bovendien lid van het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen. Ze is sinds april 2009 opgenomen in de "witte" lijst met landen die de internationale norm inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen daadwerkelijk ingevoerd hebben. Het juridisch en reglementair kader dat door de Seychellen met het oog op de uitwisseling van inlichtingen werd opgezet, werd onderworpen aan de procedure van de collegiale toetsing ("*peer review*") van het Global Forum. Een eerste evaluatieverslag, dat op 27 januari 2011 gepubliceerd werd, maakte gewag van ernstige tekortkomingen, meer bepaald op het vlak van de toegang van de belastingautoriteiten tot inlichtingen aangaande het bezit van sommige vennootschappen en entiteiten. De Seychellen hebben hun wetgeving gewijzigd teneinde tegemoet te komen aan die gebreken, en een op 20 juni 2012 gepubliceerd aanvullend verslag kwam tot het besluit dat alle elementen die noodzakelijk zijn voor een daadwerkelijke uitwisseling van inlichtingen nu aanwezig zijn¹. De tweede fase van de collegiale toetsing, die gericht is op de manier waarop het kader in de praktijk werkt, is gepland voor het eerste trimester van 2013.

Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat de Overeenkomst, zoals gewijzigd door het op 14 juli 2009 gesloten Protocol, beantwoordt aan de huidige internationaal erkende standaard op het vlak van de administratieve bijstand in belastingzaken (zie punt D hierna "Uitwisseling van inlichtingen" (artikel 24)).

¹ Die verslagen kunnen worden ingezien op de website <http://www.eoi-tax.org/>.

Depuis lors, le climat fiscal entourant les Seychelles a toutefois évolué, notamment à la suite des travaux de l'OCDE dans le domaine de la lutte contre les pratiques fiscales dommageables (voir en particulier les rapports de l'OCDE "Concurrence fiscale dommageable: un problème mondial" (1998) et "*Towards global tax cooperation*" (2000)). Ces travaux n'ont pas seulement abouti à l'élimination des régimes fiscaux préférentiels considérés comme dommageables des pays membres de l'OCDE eux-mêmes, mais également à des engagements formels d'un certain nombre de juridictions de supprimer leurs pratiques fiscales dommageables. Les Seychelles sont une de ces juridictions dites coopératives (actuellement au nombre de 38). Le 13 février 2001, ce pays s'est en effet formellement engagé à supprimer ses pratiques fiscales considérées comme dommageables, à mettre en place un échange effectif de renseignements et à rendre son système fiscal totalement transparent.

La République des Seychelles est par ailleurs membre du Forum Mondial sur la transparence et l'échange de renseignements. Dès avril 2009, elle figurait sur la liste "blanche" des pays ayant effectivement mis en œuvre le standard international d'échange de renseignements fiscaux. Le cadre juridique et réglementaire mis en place par les Seychelles en vue de l'échange de renseignements a été soumis à la procédure d'examen par les pairs ("*peer review*") du Forum mondial. Un premier rapport d'évaluation publié le 27 janvier 2011 faisait état de sérieuses lacunes, notamment au niveau de l'accès des autorités fiscales aux renseignements concernant la propriété de certaines sociétés et entités. Les Seychelles ont modifié leur législation afin de remédier à ces lacunes et un rapport complémentaire publié le 20 juin 2012 a conclu que tous les éléments nécessaires à un échange de renseignements effectifs sont maintenant en place¹. La seconde phase de l'examen par les pairs, qui porte sur la manière dont ce cadre fonctionne en pratique, est programmée pour le 1er trimestre 2013.

A cet égard, on notera que la Convention, telle que modifiée par le Protocole conclu le 14 juillet 2009, est conforme au standard actuel internationalement reconnu en matière d'assistance administrative dans le domaine fiscal (voir section D ci-après, "Echange de renseignements (article 24)").

¹ Ces rapports peuvent être consultés sur le site <http://www.eoi-tax.org/>.

Witwaswetgeving

Op het vlak van de bestrijding van witwassen en van de financiering van terrorisme wordt de aandacht erop gevestigd dat de Seychellen door de Financial Action Task Force on money laundering (FATF) niet op de zwarte lijst geplaatst zijn (de lijst van “Non Co-operative Countries or Territories”). De Seychellen hebben in 1996 een antiwitwaswetgeving goedgekeurd die in 2006, 2008 en 2011 gewijzigd werd. Het land maakt overigens zelf deel uit van de “*Eastern and South African Anti Money Laundering Group*” (ESAAMLG), d.i. een van de FATF-achtige regionale organisaties.

Bijstand in strafzaken

Op strafrechtelijk gebied verlenen de Seychellen internationale bijstand op basis van de interne wet inzake wederzijdse bijstand in strafrechtelijke aangelegenheden.

“Good governance”

Volgens de “Ibrahim Index 2012” voor Afrikaans Bestuur bekleden de Seychellen de vierde plaats op een totaal van 52 bij het onderzoek betrokken Afrikaanse landen.

Belastingstelsel

In de Seychellen zijn de ondernemingen (zowel inwoners als niet-inwoners en ongeacht hun rechtsvorm) onderworpen aan de “*business tax*”. Die belasting wordt gewoonlijk geheven volgens het territorialiteitsprincipe (dit wil zeggen dat enkel de inkomsten die afkomstig zijn uit bronnen in de Seychellen, of die als zodanig beschouwd worden, aldaar aan belasting zijn onderworpen). Voor de vennootschappen bedraagt het normale belastingtarief 25 % voor de eerste schijf van 1 000 000 SCR (ongeveer 64 500 euro) en 33 % voor het boven dat bedrag uitstijgende gedeelte. Voor de individuele ondernemers en de *partnerships* varieert het tarief van 0 % tot 33 % (waarbij de eerste schijf van 150 000 SCR vrijgesteld is).

Tot 2010 waren de beloningen van loontrekkers niet aan de inkomstenbelasting onderworpen, maar gaven ze uitsluitend aanleiding tot betaling van socialezekerheidsbijdragen (tegen progressieve tarieven gaande van 10 tot 40 % in hoofde van de werkgever en tegen een uniform tarief van 5 % in hoofde van de werknemer). Met de “*Income and Non-Monetary Benefits Tax Act, 2010*” werd een belasting naar het inkomen en naar voordelen in natura ingevoerd. De belasting naar het inkomen wordt aan de bron ingehouden van de brutobezoldigingen van

Législation en matière de blanchiment

En ce qui concerne la lutte contre le blanchiment et le financement du terrorisme, l'attention est attirée sur le fait que les Seychelles ne figurent pas sur la liste noire du Groupe d'Action Financière (GAFI) sur le blanchiment d'argent (liste des “Pays et Territoires Non Coopératifs”). Les Seychelles ont, dès 1996, approuvé une législation antiblanchiment, qui a été modifiée en 2006, 2008 et 2011. Le pays fait par ailleurs partie du Groupe antiblanchiment de l'Afrique orientale et australe (“*Eastern and South African Anti Money Laundering Group*”, en abrégé “GABAOA”), une des organisations régionales de type GAFI.

Assistance en matière pénale

Dans le domaine pénal, les Seychelles accordent une assistance internationale sur la base de leur loi interne en matière d'assistance mutuelle dans les affaires criminelles.

“Good Governance”

Selon l'Ibrahim Index 2012 de la gouvernance africaine, les Seychelles occupent la quatrième place sur un total de 52 pays africains examinés.

Système fiscal

Aux Seychelles, les entreprises résidentes et non-résidentes (quelle que soit leur forme juridique) sont soumises à la “*business tax*”. Cet impôt est normalement perçu selon le principe de territorialité (c'est-à-dire que seuls les revenus de sources situées aux Seychelles — ou considérés comme tels — y sont soumis à l'impôt). Pour les sociétés, le taux d'imposition normal est de 25 % pour la 1ère tranche de 1 000 000 SCR (environ 64 500 €) et de 33 % pour ce qui excède cette somme. Pour les entrepreneurs individuels et les *partnerships*, le taux varie de 0 % à 33 % (la 1ère tranche de 150 000 SCR étant exonérée).

Jusqu'en 2010, les rémunérations des salariés n'étaient pas soumises à l'impôt sur les revenus mais donnaient uniquement lieu au paiement de cotisations de sécurité sociale (à des taux progressifs s'échelonnant de 10 à 40 % dans le chef de l'employeur et à un taux uniforme de 5 % dans le chef du travailleur). L’“*Income and Non-Monetary Benefits Tax Act, 2010*” a introduit un impôt sur le revenu et sur les avantages en nature. L'impôt sur le revenu est retenu à la source sur les salaires bruts des travailleurs, généralement au

de werknemers, over het algemeen tegen een tarief van 15 %. De belasting naar de voordelen in natura moet betaald worden door de werkgever en bedraagt 20 % van de waarde van het voordeel.

De aan niet-inwoners betaalde dividenden, interest, royalty's en technische vergoedingen zijn in principe onderworpen aan een bevrijdende bronheffing van 15 %.

Wat de belasting van inkomsten uit offshore werkzaamheden betreft, wordt de aandacht gevestigd op volgende particulariteiten:

— de “*Special Licence Companies*” worden op hun wereldwijde inkomen aan een “*business tax*” onderworpen, maar dan niet tegen de bovenvermelde progressieve tarieven maar wel tegen een tot 1,5 % verlaagd uniform tarief. (Volgens de delegatie van de Seychellen geldt een gelijkaardige regeling ook in Mauritius, met dien verstande dat het normale tarief voor “*special license*”-vennootschappen aldaar verlaagd is tot 3 %. Volgens de “*Companies Special Licences Act 2003*” kunnen de vennootschappen die zich bezighouden met een of meer van volgende werkzaamheden, voor een dergelijke speciale behandeling in aanmerking komen: offshore banking, offshore verzekeringen, herverzekeringen, werkzaamheden van holdings, marketingvennootschappen, investeringsmaatschappijen, franchisevennootschappen, hoofdkwartieren, en sommige andere bedrijvigheden die goedgekeurd zijn door de “*International Business Authority*”;

— de vennootschappen die opgericht zijn conform de “*International Business Companies Act*” (IBC Act) genieten volledige vrijstelling van de “*business tax*” en van bronbelastingen. Die vennootschappen mogen geen onderneming exploiteren in de Seychellen, noch een belang hebben in onroerende goederen in de Seychellen, noch huurinkomsten verkrijgen van in de Seychellen gelegen onroerende goederen, en zich niet bezighouden met bank-, verzekerings- of herverzekeringsactiviteiten;

— soortgelijke belastingvrijstelling geldt ingevolge andere wetsbepalingen eveneens voor offshore banken en verzekeringsmaatschappijen, alsook voor International Free Zone vennootschappen: al deze vennootschappen betalen zoals de IBC's slechts registratierechten (*license fees*).

Belastingverdragen

Volgens de informatie waarover de Belgische belastingdiensten beschikken hebben de Seychellen intussen

taux de 15 %. L'impôt sur les avantages en nature est dû par l'employeur et s'élève à 20 % de la valeur de l'avantage.

Les dividendes, intérêts, redevances et rémunérations techniques payés à des non-résidents sont en principe soumis à une retenue à la source libératoire de 15 %.

L'attention est toutefois attirée sur les particularités suivantes relatives à l'imposition des revenus d'activités offshore:

— les “*Special Licence Companies*” sont soumises à la “*business tax*” sur leurs revenus mondiaux, mais à un taux uniforme réduit à 1,5 % et non aux taux progressifs mentionnés ci-dessus. (Selon la délégation des Seychelles, une réglementation semblable existe également à Maurice, à ceci près que, dans cet État, le taux normal pour les sociétés détentrices d'une “*special license*” est réduit à 3 %.) En vertu du “*Companies Special Licences Act 2003*”, les sociétés menant une ou plusieurs des activités suivantes peuvent bénéficier de ce régime spécial: activités bancaires offshore, assurances offshore, réassurance, holdings, sociétés de marketing, entreprises de gestion d'investissement, sociétés de franchise, quartiers généraux, et certaines autres activités autorisées par l'“*International Business Authority*”;

— les sociétés constituées conformément à l'“*International Business Companies*” (IBC) Act bénéficient d'une exonération totale de “*business tax*” et de retenues à la source. Ces sociétés ne peuvent exploiter d'entreprise aux Seychelles, ni posséder d'intérêts dans des biens immobiliers situés aux Seychelles, ni percevoir des revenus locatifs pour des biens immobiliers situés aux Seychelles, ni exercer des activités dans le domaine de la banque, des assurances ou de la réassurance;

— des exonérations similaires s'appliquent également, en vertu d'autres dispositions légales, aux banques et compagnies d'assurance offshore ainsi qu'aux sociétés établies dans les zones franches internationales: comme les IBC, toutes ces sociétés paient uniquement des droits d'enregistrement (*license fees*).

Conventions fiscales

Selon les informations dont dispose l'administration fiscale belge, les Seychelles ont signé des conventions

met een twintigtal landen (waaronder China, Cyprus, Indonesië, Luxemburg, Thailand en Zuid-Afrika) een dubbelbelastingverdrag ondertekend. Met een viertal andere landen (waaronder de Russische Federatie) hebben de Seychellen een belastingverdrag geparafeerd, terwijl met verschillende andere landen (waaronder Israël, Malta, Portugal, Spanje, de Tsjechische republiek, de Slovaakse Republiek en Turkije) onderhandelingen over het sluiten van een belastingverdrag reeds zouden zijn opgestart.

Zelfs voordat feitelijk werd begonnen met het OESO-project in de strijd tegen de schadelijke belastingpraktijken, had België overigens een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting gesloten met Mauritius, een eiland gesitueerd in dezelfde regio als de Seychellen en eveneens een van de coöperatieve jurisdicties in het genoemde OESO-project. Laatstbedoeld verdrag met Mauritius is reeds in werking getreden op 28 januari 1999.

Een ander belangrijk element in de beslissing tot het openen van onderhandelingen met het oog op het sluiten van een belastingverdrag is het feit dat de wet van 24 december 2002 een unilaterale maatregel tot het vermijden van dubbele belasting heeft opgeheven: de verlaging van de vennootschapsbelasting tot één vierde van het normale tarief op het vlak van de winsten van buitenlandse inrichtingen van Belgische vennootschappen (gevestigd in landen waarmee België geen belastingverdrag heeft gesloten). De vestiging van een inrichting van een Belgische onderneming in een land zonder verdrag gaat dus normaliter gepaard met een ongetemperde dubbele belasting (Belgische vennootschapsbelasting én vennootschapsbelasting in het partnerland, beide à 100 percent).

Afrikabeleid

Het verdrag sluit ten slotte aan bij het door de regering vooropgestelde Afrikabeleid dat gericht is op bevordering van de economische betrekkingen en de ontwikkelings samenwerking van het betrokken continent.

B. Europese juridische context

De lidstaten hebben hun bevoegdheid inzake directe belastingen behouden, zelfs indien de Europese Gemeenschap in principe over een samenlopende bevoegdheid beschikt krachtens artikel 115 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). De Raad stelt inderdaad met eenparigheid van stemmen richtlijnen vast voor het nader tot elkaar brengen van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten die rechtstreeks van invloed zijn

de double imposition avec une vingtaine de pays (parmi lesquels la Chine, Chypre, l'Indonésie, le Luxembourg, la Thaïlande et l'Afrique du Sud) et paraphé une convention avec quatre autres pays (parmi lesquels la Fédération de Russie), tandis que des négociations en vue de la conclusion d'une convention auraient été entamées avec divers autres pays (dont l'Espagne, Israël, Malte, le Portugal, la République slovaque, la République tchèque et la Turquie).

Par ailleurs, avant même le véritable début du projet OCDE de lutte contre les pratiques fiscales dommageables, la Belgique avait conclu une convention préventive de la double imposition avec Maurice, une île située dans la même région que les Seychelles et faisant également partie des juridictions considérées comme coopératives dans le cadre du projet OCDE précité. La Convention avec Maurice est entrée en vigueur le 28 janvier 1999.

Un autre élément important ayant motivé l'engagement des négociations en vue de la conclusion d'une convention fiscale est l'abrogation, par la loi du 24 décembre 2002, d'une mesure unilatérale visant à éviter la double imposition: la dite loi a en effet supprimé la réduction de l'impôt des sociétés à un quart du taux normal pour les bénéfices des établissements étrangers de sociétés belges (situés dans des pays avec lesquels la Belgique n'a pas conclu de convention fiscale). Désormais, l'implantation, par une entreprise belge, d'un établissement dans un pays sans convention va donc normalement de pair avec une double imposition non atténuée (l'impôt des sociétés belge et l'impôt des sociétés de l'État partenaire s'appliquant pleinement).

La politique relative à l'Afrique

La Convention est conforme à la politique menée par le gouvernement à l'égard de l'Afrique, qui est centrée sur la promotion des relations économiques et la coopération au développement de ce continent.

B. Contexte juridique européen

Les États membres ont conservé leurs compétences à l'égard des impôts directs, même si la Communauté européenne dispose d'une compétence concurrente de principe en vertu de l'article 115 du Traité sur le fonctionnement de l'Union européenne (TFUE). Le Conseil, statuant à l'unanimité, arrête, en effet, des directives pour le rapprochement des dispositions législatives, réglementaires et administratives des États membres qui ont une incidence directe sur l'établissement ou le

op de instelling of de werking van de gemeenschappelijke markt. Tot nu toe werd van deze samenlopende bevoegdheid slechts op zeer beperkte wijze en op beperkt terrein gebruik gemaakt. Bovendien hebben de door de Raad uitgevaardigde richtlijnen in principe enkel betrekking op de verrichtingen tussen inwoners van verschillende lidstaten en zijn ze van weinig belang voor de betrekkingen tussen lidstaten en derde Staten.

Richtlijn 2003/48/EG van 3 juni 2003 heeft betrekking op de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetaling (de "spaarrichtlijn"). In het kader van die richtlijn en om kapitaalvlucht naar landen die geen lid zijn van de Europese Unie te vermijden heeft de Europese Commissie akkoorden gesloten met Andorra, Liechtenstein, Monaco, San Marino en Zwitserland, die ertoe strekken dat die landen maatregelen invoeren van gelijke strekking als die welke in de richtlijn zijn opgenomen. Tegelijkertijd heeft elke lidstaat gelijkaardige akkoorden gesloten met de afhankelijke of geassocieerde gebieden van het Verenigd Koninkrijk en van Nederland (de Kanaaleilanden, het Eiland Man, en verscheidene gebieden in de Caraïben).

De "spaarrichtlijn" en de voornoemde akkoorden bestrijken echter maar een zeer beperkt deel van de werkingssfeer van de dubbelbelastingverdragen en hun doelstelling is fundamenteel verschillend, aangezien ze niet bestemd zijn om dubbele belasting te vermijden maar wel om te garanderen dat de interest, die in een lidstaat wordt toegekend aan natuurlijke personen die hun fiscale woonplaats in een andere lidstaat hebben, daadwerkelijk belast wordt volgens het intern recht van laatstgenoemde Staat. Die instrumenten zijn dus niet van aard om de bevoegdheid van de lidstaten inzake het sluiten van overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting opnieuw aan de orde te stellen.

Bovendien regelt de nieuwe richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van richtlijn 77/799/EEG de uitwisseling tussen de lidstaten van inlichtingen die naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing en de tenuitvoerlegging van hun interne belastingwetgeving. Die nieuwe richtlijn, die op 11 maart 2011 in werking getreden is, vervangt richtlijn 77/799/EEG door het invoeren van de door de OESO uitgewerkte internationale norm inzake uitwisseling van fiscale gegevens

Die nieuwe richtlijn bevat een hoofdstuk over de betrekkingen met derde landen. Op grond van de bepalingen van artikel 24 van die richtlijn, mogen inlichtingen die werden verkregen van een derde land, voor zover een akkoord met dat derde land zulks toestaat, doorgegeven worden aan andere lidstaten van de Europese Unie voor

fonctionnement du marché commun. Jusqu'à présent, cette compétence concurrente n'a été mise en œuvre que de manière très limitée et dans des domaines limités. En outre, les directives arrêtées par le Conseil n'intéressent, en principe, que les opérations entre résidents d'États membres différents. Les relations entre États membres et États tiers ne sont que peu concernées.

La directive 2003/48/CE du 3 juin 2003 concerne la fiscalité des revenus de l'épargne sous la forme de paiements d'intérêts (la directive "épargne"). Dans le cadre de cette directive et en vue d'éviter une fuite des capitaux vers les pays non membres de l'Union européenne, la Commission européenne a conclu des accords avec la Suisse, le Liechtenstein, Saint-Marin, Monaco et Andorre afin que ceux-ci adoptent des mesures équivalentes à celles figurant dans la directive. Parallèlement, chacun des États membres a conclu des accords semblables avec les territoires dépendants ou associés du Royaume-Uni et des Pays-Bas (îles anglo-normandes, île de Man et divers territoires des Caraïbes).

La directive "épargne" et les accords précités ne couvrent toutefois qu'une partie très limitée du champ d'application des conventions préventives de la double imposition et leur finalité est fondamentalement différente. En effet, ils visent non pas à prévenir la double imposition mais à garantir que les intérêts alloués dans un État membre à des personnes physiques qui ont leur résidence fiscale dans un autre État membre soient effectivement imposés selon le droit interne de ce dernier État. Ces instruments ne sont donc pas de nature à remettre en cause la compétence des États membres en ce qui concerne la conclusion de conventions préventives de la double imposition.

Par ailleurs, la nouvelle directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE organise l'échange entre les États membres des informations vraisemblablement pertinentes pour l'administration et l'application de leur législation fiscale interne. Cette nouvelle directive, entrée en vigueur le 11 mars 2011, remplace la directive 77/799/CEE en intégrant le standard international d'échange de renseignements fiscaux élaboré par l'OCDE.

Cette nouvelle directive comporte un chapitre relatif aux relations avec les pays tiers. En vertu des dispositions de l'article 24 de cette directive, des informations reçues d'un pays tiers peuvent, pour autant qu'un accord avec ce pays tiers l'autorise, être transmises à d'autres États membres de l'Union européenne auxquels ces informations peuvent être utiles. Inversement, des

dewelke die inlichtingen van nut kunnen zijn. Omgekeerd mogen inlichtingen die werden verkregen van een andere lidstaat onder bepaalde voorwaarden doorgegeven worden aan een derde land. Artikel 1 van de richtlijn stelt uitdrukkelijk dat de richtlijn geen afbreuk doet aan het nakomen van alle verplichtingen aangaande een meer uitgebreide administratieve samenwerking die voor de lidstaten zou voortvloeien uit andere rechtsmiddelen, met inbegrip van eventuele bilaterale of multilaterale akkoorden.

Tot slot heeft de Europese Commissie op 28 april 2009 een mededeling aangenomen waarin de maatregelen worden geïnventariseerd die de lidstaten zouden moeten nemen ter bevordering van het “goed bestuur” in belastingzaken (zijnde de transparantie en de uitwisseling van inlichtingen verbeteren en verder vooruitgaan op de weg van eerlijke concurrentie in belastingzaken). De Commissie vraagt meer bepaald dat de lidstaten in hun bilaterale betrekkingen zouden kiezen voor een werkwijze die overeenstemt met de beginselen van goed bestuur.

In de huidige Europese juridische context behoudt België derhalve de bevoegdheid om overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting inzake belastingen naar het inkomen te sluiten en om de administratieve samenwerking in belastingzaken te versterken. Bovendien houden de bepalingen van deze Overeenkomst, die binnen het kader van die bevoegdheid gesloten werd, rekening met de verplichtingen die door voornoemde Europese richtlijnen aan België worden opgelegd en stemmen ze overeen met de beginselen van goed bestuur die door de Commissie worden aanbevolen.

Rekening houdend met het feit dat ze een artikel inzake de uitwisseling van inlichtingen (met inbegrip van bankgegevens) bevat en conform de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ EU), heeft deze Overeenkomst in elk geval tot gevolg dat de in artikel 63 van het VWEU vastgelegde vrijheid van verkeer van kapitaal in haar totaliteit moet worden toegepast met de Seychellen en dit vanaf het tijdstip dat deze Overeenkomst van toepassing zal zijn. Dit betekent dat de eventuele beperkingen die zouden voortkomen uit een wetgeving die in België werd ingevoerd na 31 december 1993, en die verder behouden konden blijven wegens het ontbreken van een uitwisseling van bankgegevens tussen België en de Seychellen, zullen moeten worden opgeheven in de betrekkingen tussen België en de Seychellen.

informations reçues d'un autre État membre peuvent, à certaines conditions, être transmises à un pays tiers. Il est expressément stipulé à l'article premier de la directive que celle-ci ne porte pas atteinte à l'exécution de toute obligation des États membres quant à une coopération administrative plus étendue qui résulterait d'autres instruments juridiques, y compris d'éventuels accords bilatéraux ou multilatéraux.

Enfin, la Commission européenne a adopté le 28 avril 2009 une communication dans laquelle sont recensées les mesures que les États membres devraient prendre pour promouvoir la “bonne gouvernance” dans le domaine fiscal (c'est-à-dire améliorer la transparence et l'échange d'informations et progresser sur la voie de la concurrence loyale en matière fiscale). La Commission demande notamment aux États membres d'opter dans leurs relations bilatérales pour une approche conforme aux principes de bonne gouvernance.

Dans le contexte juridique européen actuel, la Belgique conserve par conséquent la compétence de conclure des conventions destinées à éviter la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et à renforcer la coopération administrative en matière fiscale. En outre, les dispositions de la présente Convention, qui a été conclue dans le cadre de cette compétence, tiennent compte des obligations imposées à la Belgique par les directives européennes précitées et sont conformes aux principes de bonne gouvernance prônés par la Commission.

La présente Convention implique en tout cas, compte tenu du fait qu'elle comporte un article en matière d'échange de renseignements (y compris bancaires) et conformément à la jurisprudence de la Cour de Justice de l'Union européenne (CJUE), que la liberté de circulation des capitaux prévue par l'article 63 du TFUE devra être appliquée complètement avec les Seychelles dès que la présente Convention sera applicable. Ceci implique que les éventuelles restrictions qui trouveraient leur origine dans une législation introduite en Belgique après le 31 décembre 1993, et qui pourraient être maintenues en raison de l'absence d'échange de renseignements bancaires entre la Belgique et les Seychelles, devront être levées dans les relations entre la Belgique et ce pays.

C. Weerslag op sociaal-economisch vlak

Het is moeilijk om nauwkeurig in te schatten welke weerslag deze Overeenkomst zal hebben op sociaal-economisch vlak. Ze heeft immers tot doel de economische betrekkingen tussen België en de Seychellen te versterken. De nieuwe Overeenkomst wil tegelijk zorgen voor een beter klimaat voor Belgische investeerders in de Seychellen en België aantrekkelijker maken voor investeerders uit de Seychellen.

D. Technische bepalingen

Zoals de meeste overeenkomsten tot het vermijden van dubbele belasting die België heeft gesloten, sluit ook het belastingverdrag met de Seychellen aan bij het fiscaal modelverdrag dat door de OESO werd opgesteld.

Daar de Republiek der Seychellen nog als een ontwikkelingsland dient te worden beschouwd, zijn sommige bepalingen ontleend aan het UNO-fiscaal modelverdrag (dat meer rekening houdt met de belangen van die ontwikkelingslanden).

De volgende bepalingen wijken af van het OESO-modelverdrag.

Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is (Artikel 2)

De Overeenkomst, zoals gewijzigd door het Protocol, is van toepassing op de belastingen naar het inkomen die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten, van de staatkundige onderdelen of van de plaatselijke gemeenschappen daarvan.

Wat België betreft is de Overeenkomst van toepassing op de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting en de belasting van niet-inwoners, met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen².

Vermits de materiële werkingssfeer van de Overeenkomst — en van het Protocol (zie onder “Uitwisseling van inlichtingen (artikel 24)” hierna) — de belastingen bestrijkt die worden geheven ten behoeve

² De aanvullende crisisbijdrage komt ook voor in de lijst met de eigenlijke belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Het is evenwel niet noodzakelijk om die belasting te vermelden. Het gaat immers om een aanvullende belasting op de vennootschapsbelasting, op de rechtspersonenbelasting en op de belasting van niet-inwoners/vennootschappen. Ze valt dus onder de materiële werkingssfeer van de Overeenkomst die omschreven is in artikel 2, en dat zou niet anders zijn mocht die belasting niet uitdrukkelijk vermeld zijn.

C. Impact socio-économique

Il est difficile d'évaluer précisément l'impact qu'aura la présente Convention sur le plan socio-économique. Cette Convention a en effet pour but de renforcer les relations économiques entre la Belgique et les Seychelles. La nouvelle Convention vise à la fois à offrir un meilleur climat pour les investisseurs belges aux Seychelles et à rendre la Belgique plus attractive pour les investisseurs seychellois.

D. Dispositions techniques

Comme la plupart des conventions préventives de la double imposition conclues par la Belgique, la Convention avec les Seychelles s'inspire du modèle de convention fiscale élaboré par l'OCDE.

La République des Seychelles étant encore à considérer comme un pays en développement, certaines dispositions sont empruntées au modèle de convention fiscale élaboré par l'ONU (qui tient plus compte des intérêts de ces pays en développement).

Les dispositions suivantes s'écarteront du modèle de convention de l'OCDE.

Impôts visés (Article 2)

La Convention, telle que modifiée par le Protocole, s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales.

En ce qui concerne la Belgique, la Convention s'applique à l'impôt des personnes physiques, à l'impôt des sociétés, à l'impôt des personnes morales et à l'impôt des non-résidents, y compris les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes².

Etant donné que le champ d'application matériel de la Convention — et du Protocole (voir le point “Echange de renseignements (article 24)” ci-après) — couvre les impôts perçus pour le compte des subdivisions

² La contribution complémentaire de crise est également mentionnée dans la liste des impôts actuels auxquels s'applique la Convention. Cette mention n'est toutefois pas nécessaire. La contribution complémentaire de crise constitue, en effet, un additionnel à l'impôt des sociétés, à l'impôt des personnes morales et à l'impôt des non-résidents/sociétés. Elle est dès lors comprise dans le champ d'application matériel de la Convention défini à l'article 2, et le serait tout autant en l'absence de mention expresse.

van de staatkundige onderdelen of van de plaatselijke gemeenschappen, hebben deze twee verdragen een gemengd karakter.

Dat deze internationale akten een gemengd karakter hadden werd pas besloten na de ondertekening ervan en als gevolg van een reeks adviezen die de Raad van State in 2010 heeft uitgebracht met betrekking tot gelijksoortige verdragen³. Rekening houdend met die adviezen werden de Overeenkomst en het Protocol voorgelegd aan de werkgroep “gemengde verdragen” (WGGV) die is bedoeld in artikel 3 van het Samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de Federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten over de nadere regels voor het sluiten van gemengde verdragen (B.S. 17 december 1996). Het is op de vergadering van 26 oktober 2010 dat voornoemde werkgroep tot het besluit gekomen is dat die verdragen een gemengd karakter hadden (Federale Staat/ gemeenschappen/gewesten). Dit werd op 20 januari 2011 bevestigd door de Interministeriële conferentie “Buitenlands Beleid” (ICBB).

In zijn adviezen 49 609/1 en 49 628/1 van 23 juni 2011 aan de Duitstalige gemeenschap, heeft de Raad van State er evenwel terecht op gewezen dat het gemengd karakter van de Overeenkomst en van het Protocol zich niet uitstrekt tot de gemeenschappen, en dus ook dat deze geen bevoegdheid hebben inzake belastingen naar het inkomen. De WGGV heeft zijn beslissing van 13 december 2011 dus herzien en het gemengd karakter van de twee verdragen beperkt tot de Federale Staat en de gewesten. Die nieuwe beslissing werd op 14 juni 2012 door de ICBB goedgekeurd.

Wat de Seychellen betreft is de “*business tax*” (zie punt A hierboven) de enige belasting die in artikel 2 van de Overeenkomst wordt vernoemd. Op het tijdstip waarop de Overeenkomst ondertekend werd was dat immers de enige belasting naar het inkomen die door de Seychellen geheven werd.

politiques ou collectivités locales, ces deux traités ont un caractère mixte.

Le caractère mixte de ces actes internationaux n’a été arrêté qu’après leur signature, suite à une série d’avis rendus en 2010 par le Conseil d’État concernant des traités analogues³. Compte tenu de ces avis, la Convention et le Protocole ont été soumis au groupe de travail “traités mixtes” (GTTM) visé à l’article 3 de l’Accord de coopération du 8 mars 1994 entre l’État fédéral, les Communautés et les Régions relatif aux modalités de conclusion de traités mixtes (M.B. 17.12 1996). Lors de sa réunion du 26 octobre 2010, ce groupe de travail a arrêté le caractère mixte (État fédéral /Communautés/ Régions) de ces traités, ce qui a été confirmé par la Conférence interministérielle “politique étrangère” (CIPE) le 20 janvier 2011.

Toutefois, dans ses avis 49 609/1 et 49 628/1 du 23 juin 2011 à la Communauté germanophone, le Conseil d’État a fait remarquer, à juste titre, que le caractère mixte de la Convention et du Protocole ne s’étend pas aux Communautés, dès lors que celles-ci n’ont pas de compétence en matière d’impôts sur les revenus. Le GTTM a donc revu sa décision le 13 décembre 2011 et limité le caractère mixte des deux traités à l’État fédéral et aux Régions. Cette nouvelle décision a été approuvée par la CIPE le 14 juin 2012.

En ce qui concerne les Seychelles, le seul impôt mentionné à l’article 2 de la Convention est la “*business tax*” (voir section A ci-avant). Il s’agissait en effet du seul impôt sur le revenu perçu par les Seychelles à l’époque de la signature de la Convention.

³ Zie meer bepaald Advies 47 964/1 van 25 maart 2010 met betrekking tot het op 16 juli 2009 ondertekende Avenant bij de Belgisch-Luxemburgse Overeenkomst, Advies 48 019/1 van 13 april 2010 met betrekking tot het op 24 juni 2009 ondertekende Protocol bij de Belgisch-Australische Overeenkomst, Advies 48 020/1 van 13 april 2010 met betrekking tot het op 14 juli 2009 ondertekende Protocol bij de Overeenkomst tussen België en San Marino, Advies 48 087/1 van 29 april 2010 met betrekking tot het op 10 september 2009 ondertekende Protocol bij de Belgisch-Noorse Overeenkomst, Advies 48 088/1 van 29 april 2010 met betrekking tot het op 16 juli 2009 ondertekende Protocol bij de Overeenkomst tussen België en Singapore en Advies 48 089/1 van 29 april 2010 met betrekking tot het op 24 juni 2009 ondertekende Protocol bij de Overeenkomst tussen België en het Verenigd Koninkrijk.

³ oir notamment: Avis 47 964/1 du 25 mars 2010 relatif à l’Avenant à la Convention belgo-luxembourgeoise signé le 16 juillet 2009, avis 48 019/1 du 13 avril 2010 relatif au Protocole à la Convention belgo-australienne signé le 24 juin 2009, avis 48 020/1 du 13 avril 2010 relatif au Protocole à la Convention entre la Belgique et Saint-Marin signé le 14 juillet 2009, avis 48 087/1 du 29 avril 2010 relatif au Protocole à la Convention belgo-norvégienne signé le 10 septembre 2009, avis 48 088/1 du 29 avril 2010 relatif au Protocole à la Convention entre la Belgique et Singapour signé le 16 juillet 2009 et avis 48 089/1 du 29 avril 2010 relatif au Protocole à la Convention entre la Belgique et le Royaume-Uni signé le 24 juin 2009.

In 2010 werd door de “*Income and Non-Monetary Benefits Tax Act, 2010*” evenwel een belasting op lonen en een belasting op voordelen in natura ingevoerd (zie punt A hierboven).

De Overeenkomst is eveneens van toepassing op die nieuwe belastingen, die belastingen naar het inkomen zijn in de zin van artikel 2, paragraaf 2. Het feit dat ze niet voorkomen in de lijst met de bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is (paragraaf 3, b)), doet niet ter zake. Zoals aangegeven in de commentaar bij artikel 2 van het OESO-model van fiscale overeenkomst, heeft deze lijst geen limitatieve waarde maar beperkt zij zich tot het verduidelijken van de paragrafen 1 en 2, die een definitie geven van de belastingen naar het inkomen. In paragraaf 4 wordt bovendien uitdrukkelijk bepaald dat de Overeenkomst ook van toepassing is op “de in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast (...) de bestaande belastingen worden geheven”, hetgeen het geval is voor de belastingen van de Seychellen waarvan sprake.

Algemene bepalingen (Artikel 3)

De definities stemmen overeen met die welke in het Belgisch standaardmodel voorkomen.

Wat de definitie van “bevoegde autoriteit” voor België betreft moet evenwel gewezen worden op het feit dat het ☒ gelet op het gemengd karakter van de Overeenkomst en van het Protocol zoals dat na ondertekening van die instrumenten werd vastgesteld (zie hoger) — naargelang van het geval zal gaan om de minister van Financiën van de federale regering en/of zijn collega van de regering van een gewest of een (of meer) gevolmachtigde vertegenwoordiger(s) van de desbetreffende minister(s).

Hoewel de werkingssfeer van de Overeenkomst en van het Protocol de belastingen omvat die worden geheven ten behoeve van verschillende beleidsniveaus (federaal en gewesten) zal de communicatie met de Seychellen met betrekking tot de uitwisseling van inlichtingen en de invorderingsbijstand via een enkel (centraal) contactpunt verlopen. De organisatie en concrete werking van dat contactpunt en de samenwerking tussen dit contactpunt en de verschillende betrokken beleidsniveaus zijn het onderwerp van twee samenwerkingsakkoorden waarvan de inhoud momenteel uitgewerkt wordt. Deze samenwerkingsakkoorden zullen betrekking hebben op de uitgewisselde inlichtingen en op de verleende bijstand, niet alleen in het kader van een bilateraal verdrag of akkoord (een overeenkomst tot het vermijden van dubbele belasting of een akkoord inzake de uitwisseling van fiscale inlichtingen), maar ook in het kader van richtlijn 2010/24/EU betreffende

Toutefois, en 2010, l’“*Income and Non-Monetary Benefits Tax Act, 2010*” a introduit un impôt sur les salaires et un impôt sur les avantages en nature (voir section A ci-avant).

La Convention s’applique également à ces nouveaux impôts, qui constituent des impôts sur le revenu au sens de l’article 2, paragraphe 2. Le fait qu’ils ne figurent pas dans la liste des impôts actuels auxquels s’applique la Convention (paragraphe 3, b)) est sans importance. Comme indiqué dans les Commentaires sur l’article 2 du Modèle de Convention fiscale de l’OCDE, cette liste n’a pas de valeur limitative mais se borne à illustrer les paragraphes 1 et 2, qui définissent les impôts sur le revenu. En outre, il est expressément stipulé au paragraphe 4 que la Convention s’applique aussi “aux impôts de nature (...) analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s’ajouteraient aux impôts actuels (...)”, ce qui est le cas des impôts seychellois en question.

Définitions générales (Article 3)

Les définitions correspondent à celles qui figurent dans le Modèle standard belge.

En ce qui concerne la définition de l’“autorité compétente” dans le cas de la Belgique, l’attention est toutefois attirée sur le fait que, étant donné le caractère mixte de la Convention et du Protocole établi après la signature de ces instruments (voir ci-avant), il s’agira selon le cas du ministre des Finances du Gouvernement fédéral et/ou de son collègue du Gouvernement d’une Région, ou du (ou des) représentant(s) autorisé(s) du (ou des) ministre(s) concerné(s).

Bien que le champ d’application de la Convention et du Protocole s’étende aux impôts perçus pour le compte de différents niveaux de pouvoir (Fédéral et Régions), la communication avec les Seychelles, en ce qui concerne l’échange de renseignements et l’assistance au recouvrement, se fera via un seul point de contact (central). L’organisation et le fonctionnement concret de ce point de contact, ainsi que la collaboration entre ce point de contact et les différents niveaux de pouvoir concernés, font l’objet de deux accords de coopération dont le contenu est actuellement en cours d’élaboration. Ces accords de coopération porteront sur les renseignements échangés et l’assistance fournie non seulement dans le cadre d’un traité ou accord bilatéral (convention préventive de la double imposition ou accord d’échange de renseignements fiscaux) mais également dans le cadre de la directive 2010/24/UE concernant l’assistance mutuelle en matière de recouvrement des

de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen, van richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op fiscaal gebied alsmede van het multilateraal Verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden van de OESO en de Raad van Europa.

Vaste inrichting (artikel 5)

Artikel 5, paragraaf 2 bepaalt zoals in het OESO-model dat de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie-, assemblage- of installatiewerkzaamheden slechts dan een vaste inrichting is indien de duur daarvan twaalf maanden overschrijdt. In afwijking van dat modelverdrag is deze regel ook van toepassing op werkzaamheden van toezicht in verband met de bovenvermelde werkzaamheden.

Het verstrekken van diensten, daaronder begrepen adviezen, door een onderneming via werknemers of ander personeel die de onderneming daarvoor in dienst heeft genomen, vormt ook een vaste inrichting, doch alleen indien zulke werkzaamheden voor hetzelfde of een ermede verband houdende project binnen de andere overeenkomstsluitende Staat worden verricht gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de duur in totaal zes maanden in enig tijdvak van 12 maanden te boven gaat.

Onroerende inkomsten (artikel 6)

In paragraaf 5 van dit artikel is uitdrukkelijk gestipuleerd dat de uitdrukking "landbouw" ook de kweek van vissen en waterdieren (zoals inzonderheid garnalen, kreeften, oesters en schelpdieren) en daarmee aanverwante activiteiten, omvat.

Zee- en luchtvaart (artikel 8)

In de relaties met niet-OESO lidstaten geeft België doorgaans de voorkeur eraan om in de Overeenkomst zelf duidelijke regels vast te leggen met betrekking tot de activiteiten die met internationaal vervoer zijn gelijkgesteld. Het betreft in het bijzonder de verhuring van bemande schepen of luchtvaartuigen, de verhuring in ondergeschikte orde van onbemande schepen of luchtvaartuigen gebruikt in internationaal verkeer en de verhuring van containers op voorwaarde dat die eveneens ondergeschikt is ten opzichte van de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer. Er is eveneens uitdrukkelijk bepaald dat ook de interesten van fondsen die direct verbonden zijn met de exploitatie van schepen en luchtvaartuigen in internationaal vervoer, onder de definitie van inkomsten uit internationaal vervoer vallen.

créances relatives aux taxes, impôts, droits et autres mesures et de la directive 2011/16/UE relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal, ainsi que dans le cadre de la Convention multilatérale concernant l'assistance administrative mutuelle en matière fiscale de l'OCDE et du Conseil de l'Europe.

Etablissement stable (article 5)

L'article 5, paragraphe 2, stipule, conformément au modèle OCDE, qu'un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que lorsque sa durée excède douze mois. Par dérogation audit modèle, cette règle s'applique également aux activités de surveillance s'y exerçant.

La fourniture de services, y compris les services de consultants, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, constitue aussi un établissement stable, mais seulement lorsque de telles activités se poursuivent pour le même projet ou un projet connexe sur le territoire de l'autre État contractant pendant une ou des périodes représentant un total de plus de six mois dans les limites d'une période quelconque de douze mois.

Revenus immobiliers (article 6)

Il est expressément stipulé au paragraphe 5 de cet article, que l'expression "exploitation agricole" comprend également l'élevage de poissons et d'espèces aquatiques (telles que, notamment, les crevettes, crustacés, huîtres et coquillages) et les activités apparentées.

Navigation maritime et aérienne (article 8)

Dans les relations avec des États non membres de l'OCDE, la Belgique préfère généralement fixer dans la Convention elle-même des règles claires concernant les activités assimilées au transport international. Il s'agit en particulier de la location de navires ou d'aéronefs tout armés et équipés, de la location coque nue, en tant qu'activité accessoire, de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international et de la location de conteneurs pour autant qu'il s'agisse également d'une activité accessoire par rapport à l'exploitation de navires ou d'aéronefs en trafic international. Il est également précisé que les intérêts de fonds qui se rattachent directement à l'exploitation, en trafic international, de navires et d'aéronefs rentrent dans la définition des revenus du transport international.

De inlassing van de bedoelde bepalingen, die in principe overeenstemmen met hetgeen ter zake is verduidelijkt in de algemene commentaar bij artikel 8 van de OESO-modelovereenkomst, moet inzonderheid waarborgen dat beide overeenkomstsluitende Staten de bepalingen inzake internationaal vervoer op identieke wijze interpreteren.

Dividenden (artikel 10)

Overeenkomstig artikel 10, paragraaf 2 is de belastingheffing in de bronstaat beperkt tot 5 % van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een vennootschap is die onmiddellijk ten minste 10 % van het kapitaal van de uitkerende vennootschap bezit.

De belastingheffing in de bronstaat is beperkt tot 15 % in de andere gevallen.

Dividenden zijn in de bronstaat echter volledig vrijgesteld indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een vennootschap is die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en die op het tijdstip waarop de dividenden worden betaald gedurende een ononderbroken tijdperk van ten minste twaalf maanden aandelen in haar bezit heeft die onmiddellijk ten minste 25 % vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt.

Interest (artikel 11)

De belasting in de bronstaat mag algemeen gesproken niet meer bedragen dan 10 percent van het brutobedrag.

In afwijking daarvan mag interest van handelsschuldvorderingen met inbegrip van vorderingen vertegenwoordigd door handelspapier wegens termijnbetaling van leveringen van goederen, koopwaar of diensten door een onderneming in de bronstaat belast worden tegen maximum 5 percent van het brutobedrag.

Ten slotte is eveneens voorzien in een aantal vrijstellingen die in vele andere door België gesloten overeenkomsten voorkomen. Vrijgesteld in de bronstaat zijn met name:

— interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd, of een krediet dat is verleend, gewaarborgd of verzekerd in het kader van een stelsel dat door een overeenkomstsluitende staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan werd georganiseerd voor het bevorderen van de uitvoer;

L'insertion des dispositions visées, qui correspondent en principe à ce qui figure dans les commentaires sur l'article 8 du Modèle de Convention de l'OCDE, doit notamment garantir que les deux États contractants interpréteront les dispositions relatives au transport international de façon identique.

Dividendes (article 10)

En vertu de l'article 10, paragraphe 2, l'imposition dans l'État de la source est limitée à 5 % du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 % du capital de la société distributrice.

L'imposition dans l'État de la source est limitée à 15 % dans les autres cas.

Les dividendes sont toutefois totalement exemptés dans l'État de la source si le bénéficiaire effectif est une société qui est un résident de l'autre État contractant et qui, au moment du paiement des dividendes, détient, pendant une période ininterrompue d'au moins douze mois, des actions qui représentent directement au moins 25 % du capital de la société qui paie les dividendes.

Intérêts (article 11)

L'impôt dans l'État de la source ne peut, en règle générale s'élever à plus de 10 pour cent du montant brut.

Par dérogation à ce principe, les intérêts de créances commerciales, y compris celles qui sont représentées par des effets de commerce, résultant du paiement à terme de fournitures de marchandises, produits ou services par une entreprise peuvent être soumis, dans l'État de la source, à un impôt n'excédant pas 5 pour cent du montant brut.

Enfin, la Convention prévoit également un certain nombre d'exemptions, qui figurent dans de nombreuses autres conventions conclues par la Belgique. Sont notamment exemptés dans l'État de source:

— les intérêts payés en raison d'un prêt ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré dans le cadre d'un régime organisé par un État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales en vue de promouvoir les exportations;

— interest van niet door effecten aan toonder vertegenwoordigde schuldvorderingen of leningen van welke aard ook, betaald aan bankondernemingen;

— interest van gelddeposito's die door een onderneming worden geplaatst bij een bankonderneming;

— interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende staat of aan een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, met inbegrip van de Nationale Bank (in het geval van België) en de Centrale Bank en de Ontwikkelingsbank (in het geval van de Seychellen);

— interest betaald aan een statutaire instelling of lichaam die geheel of voor het grootste deel in bezit is van de verdragstaten en waarover de bevoegde autoriteiten overeenstemming hebben bereikt.

Royalty's (artikel 12)

In afwijking van de exclusieve woonstaatheffing waarin het OESO-modelverdrag voorziet is de belasting in de bronstaat beperkt tot 5 % van het brutobedrag van de royalty's.

Vergoedingen voor het gebruik van, of het recht van gebruik van, industriële, commerciële of wetenschappelijke uitrusting vallen in afwijking van het UNO-modelverdrag (maar in overeenstemming met het OESO-modelverdrag en het Belgische standaardmodel) niet onder de definitie van royalty's, maar volgen de regeling betreffende ondernemingswinst.

Vennootschapsleiding (artikel 15)

Het OESO-modelverdrag bepaalt ter zake alleen dat tantièmes en presentiegelden in de woonstaat van de vennootschap die ze betaalt, mogen worden belast. Ingevolge sommige particulariteiten van het Belgisch fiscaal recht is ter aanvulling van de voormelde regeling nog het volgende bepaald.

Beloningen, niet zijnde tantièmes en presentiegelden, verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende, technische, commerciële of financiële aard, mogen overeenkomstig de regels van artikel 14 (Inkomsten uit een dienstbetrekking) worden belast.

Evenzo mogen beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen,

— les intérêts de créances ou de prêts de n'importe quelle nature, non représentés par des titres au porteur, payés à des entreprises bancaires;

— les intérêts de dépôts de sommes d'argent effectués par une entreprise auprès d'une entreprise bancaire;

— les intérêts payés à l'autre État contractant ou à une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, y compris la Banque Nationale (dans le cas de la Belgique), la Banque Centrale et la Banque de Développement (dans le cas des Seychelles);

— les intérêts payés à une institution ou un organisme public détenu exclusivement ou principalement par les États contractants et agréé d'un commun accord par les autorités compétentes.

Redevances (article 12)

Par dérogation au principe de l'imposition exclusive dans l'État de résidence prévu par le modèle OCDE, l'impôt dans l'État de la source est limité à 5 pour cent du montant brut des redevances.

Par dérogation au modèle ONU (mais en conformité avec le modèle OCDE et avec le modèle standard belge), les rémunérations payées pour l'usage, ou la concession de l'usage, d'un équipement industriel, commercial ou scientifique ne rentrent pas dans la définition des redevances, mais sont soumises aux règles relatives aux bénéfices des entreprises.

Dirigeants de sociétés (article 15)

En la matière, le modèle de convention de l'OCDE prévoit uniquement que les tantièmes et les jetons de présence sont imposables dans l'État de résidence de la société qui les paie. En raison de certaines particularités du droit fiscal belge, la règle précédente a été complétée comme suit.

Les rémunérations ne consistant pas en tantièmes ou en jetons de présence, reçues par un résident d'un État contractant d'une société qui est un résident de l'autre État contractant en raison de l'exercice d'activités journalières de direction ou de caractère technique, commercial ou financier, sont imposables conformément aux dispositions de l'article 14 (Revenus d'emploi).

Les rémunérations qu'un résident d'un État contractant tire, en tant qu'associé dans une société autre qu'une société par actions qui est un résident de l'autre

die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, verkrijgt ter zake van zijn persoonlijke werkzaamheid binnen die vennootschap, worden belast overeenkomstig de regels van datzelfde bovengenoemde artikel 14.

Artiesten en sportbeoefenaars (artikel 16)

Naar het voorbeeld van verschillende andere door België gesloten belastingverdragen, is eveneens bepaald dat de inkomsten die door artiesten of sportbeoefenaars voor in een overeenkomstsluitende Staat verrichte werkzaamheden worden verkregen, in die Staat van belasting zijn vrijgesteld, indien het bezoek aan die Staat geheel of hoofdzakelijk is gefinancierd uit de openbare middelen van de andere overeenkomstsluitende Staat, een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, of plaatsgrijpt in het kader van een cultureel akkoord of regeling tussen de overeenkomstsluitende Staten of de staatkundige onderdelen daarvan.

Privépensioenen (artikel 17)

In afwijking van de algemene regel volgens het OESO-modelverdrag (exclusieve belastingheffing van privépensioenen in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de gerechtigde inwoner is) bepaalt artikel 17, paragraaf 2 dat pensioenen en andere soortgelijke beloningen die worden betaald ter uitvoering van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat of in het kader van een algemeen stelsel dat door die overeenkomstsluitende Staat is georganiseerd ter aanvulling van zijn sociale wetgeving, uitsluitend in die Staat mogen worden belast.

Overheidsfuncties (artikel 18)

Overheidspensioenen zijn in afwijking van het OESO-modelverdrag steeds exclusief belastbaar in de betalende Staat (waarvoor de diensten werden gepresteerd), zelfs indien de genietende inwoner is en onderdaan van de andere Staat.

De regeling voor overheidsbeloningen vindt ook toepassing op beloningen die door een overeenkomstsluitende Staat aan een natuurlijke persoon zijn betaald voor werkzaamheden die in de andere Staat in het kader van een samenwerkingsakkoord werden verricht.

Overige inkomsten (artikel 20)

In afwijking van de in het OESO-modelverdrag bepaalde exclusieve heffingsbevoegdheid van de woonstaat van de genietende, mogen de inkomsten die niet werden behandeld in de andere artikelen van het

État contractant, de son activité personnelle au sein de cette société sont également imposables conformément aux dispositions dudit article 14.

Artistes et sportifs (article 16)

Comme dans diverses autres conventions fiscales conclues par la Belgique, il est également prévu que les revenus obtenus par des artistes ou des sportifs pour des activités effectuées dans un État contractant sont exemptés d'impôt dans cet État, si la visite dans cet État est entièrement ou principalement financée par des fonds publics de l'autre État contractant, ou de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ou s'inscrit dans le cadre d'un accord ou arrangement culturel entre les États contractants ou leurs subdivisions politiques.

Pensions privées (article 17)

Par dérogation à la règle générale du Modèle de Convention de l'OCDE (imposition exclusive des pensions privées dans l'État contractant dont le bénéficiaire est un résident), l'article 17, paragraphe 2 stipule que les pensions et autres rémunérations similaires payées en exécution de la législation sociale d'un État contractant, ou dans le cadre d'un régime général organisé par cet État contractant pour compléter sa législation sociale, sont exclusivement imposables dans cet État.

Fonctions publiques (article 18)

Par dérogation au modèle OCDE, les pensions publiques sont toujours exclusivement imposables dans l'État qui les paie (celui auquel les services ont été rendus), même si le bénéficiaire est un résident et un ressortissant de l'autre État.

Les règles relatives aux rémunérations de fonctions publiques s'appliquent également aux rémunérations payées par un État contractant à une personne physique au titre d'activités exercées dans l'autre État dans le cadre d'un accord de coopération.

Autres revenus (article 20)

Par dérogation au modèle OCDE, qui octroie un pouvoir d'imposition exclusif à l'État de résidence du bénéficiaire, les revenus non traités dans les autres articles de la Convention peuvent également être

verdrag, ook in de bronstaat van die inkomsten belast worden. Deze regel vindt toepassing zelfs indien de betrokken inkomsten in de woonstaat van de genietster werkelijk zijn belast.

Vermijding van dubbele belasting (artikel 21)

In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

— inkomsten (niet zijnde dividenden, interest of royalty's) die ingevolge de bepalingen van het verdrag in de Seychellen belastbaar zijn en die aldaar zijn belast: vrijstelling met progressie-voorbehoud; de inkomsten worden in aanmerking genomen om het belastingtarief vast te stellen dat van toepassing is op de rest van het inkomen van die inwoner en om de gemeentelijke opcentiemen te berekenen;

— wanneer de belasting in de Seychellen echter minder bedraagt dan 15 percent van het nettobedrag van ondernemingswinst zoals bedoeld in artikel 7 van het verdrag, moet België zijn vrijstellingsmethode niet toepassen maar slechts een vermindering verlenen tot 50 percent van de Belgische belasting die proportioneel betrekking heeft op dat inkomen en berekend is alsof het inkomsten van Belgische oorsprong betrof. Die bepaling volgt het voorbeeld van een bepaling die werd vastgelegd in het door België met Mauritius gesloten belastingverdrag en die erin voorziet dat inkomsten die worden verkregen door Belgische ondernemingen uit een in Mauritius gelegen vaste inrichting en die aldaar werden belast tegen een tarief dat lager is dan 25 % ("offshore-inrichtingen" en inrichtingen gelegen in de "export service zone" of "export processing zone") geen aanspraak geven op een belastingvrijstelling doch slechts op de belastingvermindering die is voorzien in het Belgische interne recht ter zake van winst die wordt behaald en belast in het buitenland (destijds vermindering tot één vierde voor vennootschappen en tot de helft voor natuurlijke personen). Vergelijkbare bepalingen zijn eveneens opgenomen in sommige andere eerder door België gesloten overeenkomsten (met name de overeenkomsten met Tunesië en met San Marino);

— dividenden geïnd door vennootschappen: toepassing van het stelsel van de definitief belaste inkomsten (DBI) op de voorwaarden en binnen de grenzen waarin de Belgische interne wetgeving voorziet; voor dividenden die niet vrijgesteld zijn van de Belgische vennootschapsbelasting, is bovendien bepaald dat België de bronbelasting die in de Seychellen overeenkomstig artikel 10 van deze dividenden werd geheven, samen met de vennootschapsbelasting die in de Seychellen werd geheven van de ondernemingswinst die in de vorm van de betrokken dividenden is uitgekeerd, in

imposés dans l'État de la source de ces revenus. Cette règle s'applique même lorsque les revenus concernés sont effectivement imposés dans l'État de résidence du bénéficiaire.

Elimination de la double imposition (article 21)

En Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante:

— revenus (autres que dividendes, intérêts ou redevances) qui sont imposables aux Seychelles conformément aux dispositions de la Convention, et qui y sont imposés: exemption avec réserve de progressivité; les revenus sont pris en compte pour déterminer le taux d'imposition applicable au reste du revenu de ce résident ainsi que pour le calcul des additionnels communaux.

— Toutefois, lorsque l'impôt seychellois est inférieur à 15 pour cent du montant net des bénéfices d'entreprises visés à l'article 7 de la Convention, la Belgique ne doit pas appliquer sa méthode d'exemption mais doit seulement réduire à la moitié l'impôt belge proportionnellement afférent à ces revenus, calculé comme s'il s'agissait de revenus de source belge. Cette disposition s'inspire d'une disposition de la Convention conclue entre la Belgique et Maurice, en vertu de laquelle les revenus d'une entreprise belge produits par un établissement stable situé à Maurice et qui y ont été imposés à un taux inférieur à 25 % (établissements "offshore" et établissements situés dans l'"export service zone" ou dans l'"export processing zone") n'ouvrent pas droit à une exemption d'impôt mais seulement à la réduction d'impôt prévue par le droit interne belge en matière de bénéfices réalisés et imposés à l'étranger (l'impôt était alors réduit au quart pour les sociétés et à la moitié pour les personnes physiques). Des dispositions comparables figurent également dans certaines autres conventions conclues antérieurement par la Belgique (notamment les conventions avec la Tunisie et avec Saint-Marin);

— dividendes reçus par des sociétés: application du régime des revenus définitivement taxés (RDT) dans les conditions et limites prévues par la législation belge; en outre, pour les dividendes qui ne sont pas exemptés de l'impôt des sociétés belge, il est prévu que la Belgique déduise de l'impôt belge afférent à ces dividendes la retenue à la source perçue aux Seychelles conformément à l'article 10, ainsi que l'impôt des sociétés appliqué par les Seychelles sur les bénéfices distribués sous la forme de ces dividendes. Bien entendu, la déduction ne peut excéder la fraction de l'impôt belge

minderen brengt van de Belgische belasting op die dividenden. Die vermindering mag uiteraard dat deel van de Belgische belasting dat verhoudingsgewijs overeenstemt met die dividenden, niet overschrijden. In dit zogenoemde “full credit” werd voorzien omdat de Seychellen eveneens bereid waren dergelijke volledige verrekening toe te staan;

— interest en royalty's: toekenning van het forfaitaire gedeelte van buitenlandse belasting (FBB), op de voorwaarden en binnen de grenzen waarin de Belgische interne wetgeving voorziet.

Op uitdrukkelijk verzoek van de Seychellen omvat het artikel tenslotte nog een bepaling met betrekking tot de verrekening van belasting die niet effectief is geheven op grond van fiscale incitatanten ter stimulering van de economie van de overeenkomstsluitende Staten. België heeft echter laten stipuleren dat de fiscale incitatanten welke ter zake eventueel in aanmerking komen nog in gemeen overleg door de bevoegde autoriteiten van beide landen moeten worden bepaald. Het spreekt vanzelf dat van Belgische zijde op dat gebied rekening zal worden gehouden met de principes die de Ministerraad van 17 mei 1991 (punt 9) op het vlak van de inlassing van zogenoemde “tax sparing” bepalingen in de door België gesloten belastingverdragen heeft bepaald. Dit betekent inzonderheid dat de Seychellen, op het ogenblik dat België in voorkomend geval zijn standpunt ter zake zal dienen te bepalen, nog steeds internationaal als een ontwikkelingsland moeten worden bestempeld, dat de maatregel beperkt moet blijven tot directe investeringen in de Seychellen en dat de “tax sparing” slechts voor een beperkte tijd uitwerking mag hebben.

In de Seychellen wordt dubbele belasting vermeden door toepassing van de verrekeningsmethode. In het geval van dividenden gaat het zoals hierboven reeds werd opgemerkt om een “full credit”, dit wil zeggen een verrekening van de bronbelasting én van de achterliggende vennootschapsbelasting.

Uitwisseling van inlichtingen (artikel 24)

Zoals reeds gezegd onder punt A hierboven behoren de Seychellen sinds februari 2001 tot de “coöperatieve jurisdicties” in het kader van de werkzaamheden van het Forum inzake schadelijke belastingpraktijken van de OESO. Dit betekent dat de Seychellen onder meer de verbintenissen zijn aangegaan om fiscale gegevens uit te wisselen overeenkomstig de binnen de OESO geldende standaarden op dat vlak. Tijdens de onderhandelingen over de Overeenkomst had de delegatie van de Seychellen echter beklemtoond dat de Seychellen ter zake niet sneller noch uitgebreider wilden handelen dan de andere coöperatieve jurisdicties.

qui correspond proportionnellement à ces dividendes. L'octroi d'un tel “full credit” s'explique par le fait que les Seychelles étaient également disposées à accorder une imputation similaire;

— intérêts et redevances: octroi de la quotité forfaitaire d'impôt étranger (QFIE), dans les conditions et limites prévues par la législation interne belge.

A la demande expresse des Seychelles, l'article comporte également une disposition relative à l'imputation d'impôts non effectivement perçus en raison d'incitants fiscaux destinés à stimuler l'économie des États contractants. La Belgique a toutefois tenu à stipuler expressément que les incitants fiscaux entrant en ligne de compte pour l'application de cette disposition seront définis d'un commun accord par les autorités compétentes des deux pays. A cet égard, il va de soi que, du côté belge, il sera tenu compte des principes fixés par le Conseil des ministres du 17 mai 1991 (point 9) au sujet des clauses de “tax sparing” introduites dans les conventions conclues par la Belgique. Ceci signifie notamment que, au moment où la Belgique devra, le cas échéant, arrêter sa position en la matière, les Seychelles devront toujours être considérées sur le plan international comme un pays en voie de développement, que la mesure ne pourra concerner que les investissements directs effectués aux Seychelles et que l'effet du “tax sparing” devra être limité dans le temps.

Aux Seychelles, la double imposition est évitée par l'application de la méthode de l'imputation. En ce qui concerne les dividendes, il s'agit, comme cela a déjà été mentionné ci-dessus, d'un “full credit”, c'est-à-dire une imputation de la retenue à la source et de l'impôt des sociétés sous-jacent.

Echange de renseignements (article 24)

Comme déjà indiqué ci-avant (voir Section A), les Seychelles font partie, depuis février 2001, des “juridictions coopératives” dans le cadre des activités du Forum de l'OCDE sur les pratiques fiscales dommageables. Ceci signifie que les Seychelles se sont engagées, entre autres, à échanger des renseignements fiscaux conformément aux standards en vigueur au sein de l'OCDE. Lors de la négociation de la Convention, la délégation des Seychelles avait toutefois précisé que, en la matière, les Seychelles n'étaient disposées à aller ni plus vite ni plus loin que les autres juridictions coopératives.

De in de Overeenkomst opgenomen bepaling stemt grotendeels overeen met de paragrafen 1 tot 4 van artikel 26 van het OESO-modelverdrag (versie 2005). Destijds hadden de Seychellen geweigerd om paragraaf 5 van dat OESO-model (met betrekking tot de uitwisseling van bankgegevens) op te nemen. Ook België had trouwens voorbehoud aangetekend bij die paragraaf.

Zoals hierboven onder punt A is vermeld, heeft het op 14 juli 2009 ondertekende Protocol intussen artikel 24 van de Overeenkomst aangevuld, zodat het toegestaan is dat er tussen de bevoegde autoriteiten van België en de Seychellen bankgegevens worden uitgewisseld in overeenstemming met de internationale norm ter zake.

Door die aanvulling zal de door de Overeenkomst geregelde uitwisseling van inlichtingen dus ook van toepassing zijn op de bankgegevens die naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing van de bepalingen van de Overeenkomst zelf en van de internrechtelijke bepalingen van België en de Seychellen inzake inkomstenbelastingen.

De werkingssfeer van de uitwisseling van inlichtingen zoals omschreven in paragraaf 1 van artikel 24 van de Overeenkomst is inderdaad minder uitgebreid dan die van artikel 26 van het OESO-model dat “*de belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de overeenkomstsluitende Staten of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan*” beoogt. Vermits de Seychellen geweigerd hebben die werkingssfeer uit te breiden tot andere belastingen dan die waarop de andere bepalingen van de Overeenkomst van toepassing zijn, zal de uitwisseling van inlichtingen enkel toepassing vinden op de belastingen naar het inkomen (zie hoger, *Belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is (Artikel 2)*). Deze afwijking stelt de overeenstemming van de Overeenkomst met de internationale norm evenwel niet ter discussie. De commentaar bij artikel 26 van het OESO-model kent de overeenkomstsluitende Staten immers het recht toe om de werkingssfeer van de uitwisseling van inlichtingen te beperken tot de belastingen die onder de Overeenkomst vallen. In het kader van de collegiale toetsing die werd uitgevoerd door het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, werd de Overeenkomst tussen België en de Seychellen, zoals gewijzigd door het Protocol, overigens beoordeeld als zijnde conform met de internationale norm.

De paragrafen 2, 3 en 4 van artikel 24 van de Overeenkomst stemmen overeen met het OESO-model.

La disposition reprise dans la Convention correspond en grande partie aux paragraphes 1 à 4 de l'article 26 du Modèle de Convention fiscale de l'OCDE (version 2005). A l'époque, les Seychelles avaient refusé de reprendre le paragraphe 5 de ce Modèle (relatif à l'échange de renseignements bancaires), à l'encontre duquel la Belgique avait d'ailleurs également émis une réserve.

Comme indiqué au point A ci-avant, le Protocole signé le 14 juillet 2009 a entre-temps complété l'article 24 de la Convention en vue de permettre l'échange de renseignements bancaires entre les autorités compétentes de la Belgique et des Seychelles, conformément au standard international en la matière.

Ainsi complété, l'échange de renseignements organisé par la Convention s'appliquera donc aussi aux renseignements bancaires vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la Convention elle-même ainsi que les dispositions du droit interne de la Belgique et des Seychelles en matière d'impôts sur le revenu.

Le champ d'application de l'échange de renseignements défini au paragraphe 1 de l'article 24 de la Convention est, en effet, plus restreint que celui de l'article 26 du Modèle OCDE, qui vise “*les impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales*”. Les Seychelles ayant refusé d'étendre ce champ d'application à d'autres impôts que ceux auxquels s'appliquent les autres dispositions de la Convention, l'échange de renseignements s'appliquera aux seuls impôts sur le revenu (Voir ci-avant, *Impôts visés (article 2)*). Cette divergence ne remet toutefois pas en cause la conformité de la Convention avec le standard international. Les Commentaires sur l'article 26 du Modèle OCDE reconnaissent en effet aux États contractants le droit de limiter la portée de l'échange de renseignements aux seuls impôts couverts par la Convention. D'ailleurs, dans le cadre de l'examen par les pairs mené par le Forum mondial sur la transparence et l'échange de renseignements, la Convention entre la Belgique et les Seychelles, telle que modifiée par le Protocole, est considérée comme conforme au standard international.

Les paragraphes 2, 3 et 4 de l'article 24 de la Convention sont conformes au Modèle OCDE.

De nieuwe paragrafen 5, 6 en 7, die ingevoegd worden door artikel 1 van het Protocol, vullen artikel 24 van de Overeenkomst aan door er bepalingen aan toe te voegen die betrekking hebben op de uitwisseling van bankgegevens opdat de gehele regeling uiteindelijk met de internationale norm zou overeenstemmen.

Overeenkomstig paragraaf 5 van het OESO-model verbiedt de nieuwe paragraaf 5 de overeenkomstsluitende Staten om zich te verschuilen achter een eventueel bankgeheim om te weigeren inlichtingen uit te wisselen die in het bezit zijn van een bank, een financiële instelling, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon (daaronder begrepen een "trust") of omdat die inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon.

In verscheidene adviezen die hij over soortgelijke akkoorden heeft uitgebracht, heeft de Raad van State gewezen op twee onvolkomenheden met betrekking tot het taalgebruik. Die onvolkomenheden zijn te vinden in de Nederlandse en de Franse versies van paragraaf 5 van het nieuwe artikel inzake uitwisseling van inlichtingen dat door die akkoorden wordt ingevoerd. Ze hebben betrekking op de vertaling van de uitdrukkingen "*person acting in (...) a fiduciary capacity*" en "*ownership interests in a person*" die eveneens voorkomen in de in het Engels ondertekende versie van het Protocol. De Nederlandse versie werd ten gevolge van die adviezen aangepast. Hierbij dient te worden opgemerkt dat de Nederlandse versie en de Franse versie van het Protocol enkel de waarde van een vertaling hebben. Bovendien wordt de aandacht gevestigd op het feit dat het voor de interpretatie van voornoemde uitdrukkingen aangewezen is de OESO-commentaar bij artikel 26 van het modelverdrag te volgen (zie nr. 19.10 en volgende).

In navolging van hetgeen is bepaald in de Overeenkomst van 27 november 2006 met de Verenigde Staten, verduidelijkt de nieuwe paragraaf 6 dat bankdocumenten op verzoek uitgewisseld worden en dat zulk verzoek zowel de naam van een specifieke belastingplichtige als die van een specifieke bank of financiële instelling moet opgeven.

De nieuwe paragraaf 7 bepaalt dat de toepassingsregels inzake de uitwisseling van inlichtingen onderwerp zullen zijn van een onderlinge regeling tussen de bevoegde autoriteiten van België en de Seychellen. Zodra de Overeenkomst en het Protocol in werking zullen zijn zal er op basis daarvan een administratieve regeling kunnen worden gesloten die de toepassingsregels inzake de uitwisseling van inlichtingen vastlegt.

Les nouveaux paragraphes 5, 6 et 7 insérés par l'article 1 du Protocole complètent l'article 24 de la Convention en y insérant des dispositions relatives à l'échange de renseignements bancaires pour que tout le dispositif soit finalement conforme au standard international.

Conformément au paragraphe 5 du Modèle OCDE, le nouveau paragraphe 5 interdit aux États contractants de se retrancher derrière un éventuel secret bancaire pour refuser d'échanger des renseignements détenus par une banque, un établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire (y compris un "trust") ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne.

Dans plusieurs avis concernant des accords analogues, le Conseil d'État a attiré l'attention sur deux imperfections linguistiques dans les versions néerlandaise et française du paragraphe 5 du nouvel article relatif à l'échange de renseignements introduit par ces accords. Ces imperfections ont trait à la traduction des expressions "*person acting in (...) a fiduciary capacity*" et "*ownership interests in a person*", qui figurent également dans la version signée en anglais du Protocole. La version néerlandaise a été adaptée suite à ces avis. On notera que les versions française et néerlandaise du Protocole n'ont que la valeur d'une traduction. L'attention est par ailleurs attirée sur le fait que, pour l'interprétation des expressions précitées, il convient de suivre les commentaires OCDE sur l'article 26 du Modèle de convention (n° 19.10 et suivants).

Le nouveau paragraphe 6 précise, à l'instar de ce qui est prévu dans la Convention du 27 novembre 2006 avec les États-Unis, que les documents bancaires sont échangés sur demande et que cette demande doit identifier à la fois un contribuable précis et une banque ou un établissement financier précis.

Le nouveau paragraphe 7 prévoit que les modalités d'application de l'échange de renseignements feront l'objet d'un accord mutuel entre les autorités compétentes de la Belgique et des Seychelles. Sur cette base, dès que la Convention et le Protocole seront en vigueur, un accord administratif fixant les modalités d'application de l'échange de renseignements pourra être conclu.

Invorderingsbijstand (artikel 25)

Naar het voorbeeld van vele andere door België gesloten belastingverdragen organiseert de overeenkomst met de Seychellen eveneens een bijstand tussen de twee landen op het vlak van de notificatie en de invordering van de belastingen waarop de overeenkomst toepassing vindt. Het artikel is geïnspireerd op de bepalingen ad hoc van het OESO-modelverdrag maar is minder uitgebreid. Net als bij de uitwisseling van inlichtingen is de werkingssfeer van de invorderingsbijstand immers beperkt tot de belastingen die zijn bedoeld in artikel 2 van de Overeenkomst, met andere woorden, tot de belastingen naar het inkomen.

Beperking van de voordelen van de overeenkomst (artikel 27)

Hoewel de Seychellen, zoals hoger reeds werd aangestipt, binnen de OESO aangemerkt worden als een coöperatieve jurisdictie, en dus niet langer als een belastingparadijs bestempeld worden, heeft de Belgische delegatie voorzichtigheidshalve toch een algemene anti-misbruikbepaling laten inlassen die geïnspireerd is op de voorbeeldbepaling in de commentaar ad hoc bij het OESO-modelverdrag. Op basis van deze bilateraal opgestelde bepaling kunnen de belastingautoriteiten de verdragsvoordelen weigeren wanneer is komen vast te staan dat de voornaamste beweegreden van de betrokkenen, of één van hun voornaamste oogmerken, het verkrijgen van de verdragsvoordelen was. M.a.w. wanneer in feite niet overwegend commerciële of andere economische motieven aan de basis van de verrichting liggen.

Op die manier beschikt België over een mogelijkheid om te reageren tegen het opzetten van artificiële constructies die tot doel hebben de Belgische belasting te ontgaan.

Artikel 3 van de wet houdende goedkeuring van de Overeenkomst en van het Protocol geeft een voorbeeld van dergelijke constructie.

De artificiële constructie die hier wordt bedoeld, bestaat in het betalen van inkomsten uit schuldvorderingen of royalty's aan een in de Seychellen opgerichte vennootschap, om in België in hoofde van de vennootschap welke die betalingen verricht het recht te verkrijgen op een belastingvermindering, en om in hoofde van de begunstigde vennootschap (wanneer die vennootschap in de Seychellen een vrijstelling of een verlaagde vennootschapsbelasting geniet) de belastingheffing ter zake van die betalingen te beperken tot een verminderde bronheffing, of zelfs te komen tot een volledige vrijstelling, ingevolge de Overeenkomst.

Assistance au recouvrement (article 25)

Comme beaucoup d'autres conventions conclues par la Belgique, la Convention avec les Seychelles organise également une assistance entre les deux pays en ce qui concerne la notification et le recouvrement des impôts auxquels elle s'applique. L'article s'inspire des dispositions ad hoc du Modèle de Convention de l'OCDE, tout en étant moins large. Comme pour l'échange de renseignements, le champ d'application de l'assistance au recouvrement est en effet limité aux impôts visés à l'article 2 de la Convention, c'est-à-dire les impôts sur le revenu.

Limitation des avantages de la Convention (article 27)

Bien que, comme cela a déjà été mentionné ci-dessus, les Seychelles sont considérées au sein de l'OCDE comme une juridiction coopérative et non plus comme un paradis fiscal, la délégation belge a néanmoins, par prudence, suggéré l'insertion d'une disposition générale anti-abus. Celle-ci s'inspire de la disposition qui figure, à titre exemplatif, dans les commentaires ad hoc du Modèle de Convention de l'OCDE. Sur base de cette disposition bilatérale, les autorités fiscales peuvent refuser les avantages de la Convention lorsqu'il est établi que le motif principal des intéressés, ou un de leurs objectifs principaux, était d'obtenir les avantages conventionnels ou, en d'autres termes, lorsque l'opération n'était pas justifiée par des motifs essentiellement économiques ou commerciaux.

La Belgique dispose ainsi d'une possibilité de lutter contre les montages artificiels destinés à échapper à l'impôt belge.

L'article 3 de la loi portant assentiment à la Convention et au Protocole donne un exemple d'un tel montage.

Le montage artificiel visé ici consiste à payer des revenus de créances ou des redevances à une société constituée aux Seychelles de manière à obtenir le droit à une réduction d'impôt en Belgique dans le chef de la société qui effectue les paiements, et à limiter l'imposition de ces paiements à une retenue à la source réduite dans le chef de la société bénéficiaire (lorsque celle-ci bénéficie aux Seychelles d'une exemption ou d'une réduction de l'impôt des sociétés), voire à obtenir une exemption complète, sur la base de la Convention.

De voorwaarden die moeten vervuld zijn om een transactie waarbij inkomsten uit schuldvorderingen of royalty's worden betaald aan een Seychelse vennootschap aan te merken als een dergelijke constructie — in welk geval het verlenen van de voordelen van de artikelen 11 en 12 volkomen terecht geweigerd wordt — zijn duidelijk uiteengezet in artikel 3 van de goedkeuringswet. Aldus wordt verzekerd dat artikel 27 door de belastingadministratie eenvormig wordt toegepast waar het zulke verrichtingen betreft, en wordt bijgevolg ook de rechtszekerheid gegarandeerd. Het betreft volgende voorwaarden:

— het gaat om inkomsten uit schuldvorderingen of royalty's die door één of meer inwoners van België zijn betaald aan een vennootschap die inwoner is van de Seychellen;

— de inwoner(s) van België bezit(ten) onmiddellijk of middellijk meer dan 50 % van het kapitaal van de begunstigde vennootschap;

— het nominale of effectieve tarief van de Seychelse belasting waaraan de betaalde inkomsten onderworpen zijn in hoofde van de begunstigde vennootschap is lager dan 15 %: in de huidige stand van de Seychelse belastingwetgeving kan die voorwaarde in bepaalde gevallen vervuld zijn;

— de begunstigde vennootschap is niet daadwerkelijk betrokken bij de actieve uitoefening van een nijverheids- of handelsbedrijf of, indien dat wel het geval is, is het creëren of overdragen van de schuldvorderingen of rechten waaruit de desbetreffende inkomsten uit schuldvorderingen of de royalty's voortkomen, niet vereist door dat bedrijf; artikel 3 van de goedkeuringswet verduidelijkt wat in dat geval moet worden verstaan onder een vennootschap die niet daadwerkelijk betrokken is bij de actieve uitoefening van een nijverheids- of handelsbedrijf.

De werkingssfeer van artikel 27 van de Overeenkomst, dat in heel algemene termen is opgesteld, is niet beperkt tot deze in de goedkeuringswet vermelde bijzondere constructies. Wanneer het gaat om een verrichting van een andere soort, behoudt de belastingadministratie de mogelijkheid om in alle vrijheid in te schatten of het al dan niet gerechtvaardigd is om artikel 27 in te roepen.

Het is daarentegen duidelijk dat alle verrichtingen die te goeder trouw zijn gedaan, het voordeel moeten kunnen genieten van de bepalingen van de Overeenkomst.

In haar advies 46 818/2 van 1 juli 2009 met betrekking tot het voorontwerp van wet houdende goedkeuring van het dubbelbelastingverdrag tussen België en Bahrein dat

Les conditions auxquelles une transaction comportant des paiements de revenus de créances ou de redevances à une société seychelloise sera considérée comme un tel montage — ce qui entraînera à juste titre le refus des avantages des articles 11 et 12 — sont clairement définies à l'article 3 de la loi d'assentiment. Ceci permet de garantir une application uniforme par l'administration fiscale de l'article 27 lorsque de telles opérations sont en cause et aussi, par conséquent, de garantir la sécurité juridique. Ces conditions sont les suivantes:

— il s'agit de revenus de créances ou de redevances payés par un ou plusieurs résidents de Belgique à une société résidente des Seychelles;

— le(s) résident(s) de Belgique détien(nen)t directement ou indirectement plus de 50 % du capital de la société bénéficiaire;

— le taux nominal ou effectif de l'impôt seychellois auquel les revenus payés sont soumis dans le chef de la société bénéficiaire est inférieur à 15 %: dans l'état actuel de la législation seychelloise, cette condition peut dans certains cas être remplie;

— la société bénéficiaire n'exerce pas activement une activité industrielle ou commerciale effective ou, si tel est le cas, la création ou la cession des créances ou des droits au titre desquels les revenus de créance ou les redevances sont payés n'est pas nécessitée par cette activité; l'article 3 de la loi d'assentiment précise ce qu'il faut entendre par une société qui n'exerce pas activement une activité industrielle ou commerciale effective.

Le champ d'application de l'article 27 de la Convention, qui est rédigé en termes très généraux, n'est pas limité à ces montages particuliers visés par la loi d'assentiment. Lorsqu'il s'agit d'un autre type d'opération, l'administration fiscale conserve la possibilité d'évaluer en toute liberté s'il est ou non justifié d'invoquer l'article 27.

Par contre, il est clair que toutes les opérations effectuées de bonne foi doivent pouvoir bénéficier des dispositions de la Convention.

Dans son avis 46 818/2 du 1er juillet 2009 relatif à l'avant-projet de loi portant assentiment à la Convention préventive de la double imposition entre la Belgique

op 4 november 2007 is ondertekend, heeft de afdeling Wetgeving van de Raad van State haar twijfels geuit over de gegrondheid van artikel 3 van de goedkeuringswet van laatst vermeld verdrag en heeft ze geoordeeld dat het niet aan de Belgische wetgever toekomt om eenzijdig een authentieke interpretatie te geven aan een bepaling uit een dubbelbelastingverdrag. Dit advies volgde op het gelijkaardige advies van de Afdeling wetgeving van de Raad van State (nr. 45 475/2 van 10 december 2008) met betrekking tot artikel 3 van het ontwerp van wet houdende goedkeuring van het dubbelbelastingverdrag tussen België en Tunesië (ondertussen de wet van 7 mei 2009 geworden).

Algemeen beschouwd bevatten de belastingverdragen bilaterale bepalingen die inderdaad steunen op het wederkerigheidsbeginsel en die dus het voorwerp moeten zijn van een bilaterale interpretatie. Artikel 3, paragraaf 2 van de Overeenkomst tussen België en de Seychellen bepaalt evenwel dat elke niet in de Overeenkomst omschreven uitdrukking voor de toepassing van die Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat de betekenis heeft die er op dat ogenblik aan wordt toegekend door de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, tenzij het zinsverband een andere interpretatie vereist.

Artikel 3 van de goedkeuringswet betreft een concretisering van de algemene anti-misbruikbepaling die in artikel 27 van de Overeenkomst is vastgelegd. Aangezien in de Overeenkomst geen enkele bijkomende aanwijzing wordt gegeven, heeft de wetgever het nuttig geacht hierin te voorzien en heeft hij zich daarbij gebaseerd op de Algemene Commentaar van het OESO-model van belastingverdragen op de bepalingen van het Belgisch intern recht, en met name artikel 344 WIB 92 waarin het principe is vastgelegd dat de verrichtingen waarbij een belastingplichtige is betrokken gerechtvaardigd moeten worden door andere redenen dan het doel de belasting te ontwijken.

Op die manier beperkt de goedkeuringswet zich ertoe de betekenis te verduidelijken die de Belgische wetgeving geeft aan een formulering uit de Overeenkomst die niet in de Overeenkomst wordt omschreven, en dit conform de Overeenkomst. Dit is in overeenstemming met het ter zake internationaal aanvaarde principe van de evolutieve interpretatiemethode (cf. Commentaar bij artikel 3, paragraaf 2 van het OESO-model van belastingverdrag: paragraaf 11).

Die interpretatie is echter slechts geldig wanneer het zinsverband geen andere interpretatie vereist. Het zinsverband bestaat meer bepaald uit de intentie van de overeenkomstsluitende partijen bij het ondertekenen

et Bahreïn signed le 4 novembre 2007, la Section de Législation du Conseil d'État a mis en doute le bien fondé de l'article 3 de la loi d'assentiment de cette Convention au motif qu'il n'appartient pas au législateur belge d'interpréter unilatéralement par voie d'autorité une disposition d'une convention préventive de la double imposition. Cet avis faisait suite à l'avis analogue de la Section de Législation du Conseil d'État (n° 45 475/2 du 10 décembre 2008) relatif à l'article 3 du projet de loi portant assentiment à la Convention préventive de la double imposition entre la Belgique et la Tunisie (devenu entre-temps la loi du 7 mai 2009).

D'une manière générale, les conventions fiscales contiennent des dispositions bilatérales qui reposent, en effet, sur le principe de la réciprocité et qui doivent, dès lors, faire l'objet d'une interprétation bilatérale. Toutefois, l'article 3, paragraphe 2, de la Convention entre la Belgique et les Seychelles prévoit que, pour l'application de la Convention par un État contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue à ce moment le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention.

L'article 3 de la loi d'assentiment concrétise la clause générale anti-abus prévue à l'article 27 de la Convention. La Convention ne fournissant aucune indication complémentaire, le législateur a estimé utile d'y suppléer en se basant sur les Commentaires généraux du Modèle de Convention fiscale de l'OCDE et sur les dispositions du droit interne belge, notamment l'article 344, CIR 92, qui pose le principe selon lequel les opérations dans lesquelles un contribuable est impliqué doivent se justifier par d'autres motifs que la volonté d'éviter l'impôt.

Ce faisant, la loi d'assentiment se borne à clarifier le sens que la législation belge attribue à une formulation conventionnelle que la Convention ne définit pas, et ce en conformité avec la Convention. Ceci est conforme au principe de l'interprétation évolutive, qui est internationalement reconnu en la matière (cf. paragraphe 11 des Commentaires sur l'article 3, paragraphe 2 du Modèle de Convention de l'OCDE).

Toutefois, cette interprétation ne vaut que si le contexte n'exige pas une interprétation différente. Le contexte est constitué, notamment, par l'intention des parties contractantes lors de la signature de la

van de Overeenkomst, uit de betekenis die de wetgeving van België en de Seychellen geeft aan de uitdrukkingen in kwestie alsmede uit de OESO-commentaar met betrekking tot het onrechtmatig gebruik van de belastingverdragen (zie hierna).

Er wordt in dit verband overigens opgemerkt dat de OESO over het algemeen van oordeel is dat een Staat de voordelen van een belastingverdrag niet moet toekennen wanneer het om verrichtingen gaat die een misbruik van de verdragsbepalingen uitmaken, en dat een Staat derhalve eenzijdige maatregelen mag nemen teneinde voornoemde voordelen te weigeren onder dergelijke omstandigheden (paragrafen 7 tot 9.6 van de Commentaar bij artikel 1 van het OESO-Model van belastingverdrag). Het door de OESO ingenomen standpunt is het resultaat van een brede consensus onder de OESO-lidstaten. Eenzelfde consensus werd bereikt tijdens de vergaderingen van het Comité van deskundigen inzake internationale samenwerking op het vlak van belastingen van de UNO, dat met name werd samengesteld om het UNO-Model van belastingverdrag tussen ontwikkelde landen en ontwikkelingslanden te herzien. Dat Comité heeft dus beslist om de OESO-commentaar over te nemen en deze op te nemen in de commentaar bij artikel 1 van het UNO-Model.

De aandacht wordt bovendien erop gevestigd dat de betrokken anti-misbruikbepalingen van de Overeenkomst en de bepalingen van de goedkeuringswet ook volledig aansluiten bij de in de voormelde OESO commentaar (paragraaf 19,a)) opgenomen algemene clause van goede trouw en waaruit duidelijk volgt dat de verdragsvoordelen niet moeten worden toegekend wanneer de verrichtingen niet zijn ingegeven door zuiver economische overwegingen maar hoofdzakelijk tot doel hebben de voordelen van de Overeenkomst te bekomen.

Inwerkingtreding (artikel 28)

Eens de Overeenkomst, zoals gewijzigd door het Protocol, in werking getreden is, is ze van toepassing:

— op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de Overeenkomst en het Protocol in werking zijn getreden, en

— op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de Overeenkomst en het Protocol in werking zijn getreden.

De regering is van mening dat de internationale akten die u vandaag ter goedkeuring worden voorgelegd

Convention, le sens que la législation de la Belgique et des Seychelles attribue aux termes en question ainsi que par les Commentaires de l'OCDE relatifs à l'usage incorrect des conventions fiscales (voir ci-après).

On notera en outre, à cet égard, que l'OCDE considère, d'une manière générale, qu'un État n'a pas à octroyer les avantages d'une convention fiscale lorsque des opérations constituent un recours abusif aux dispositions conventionnelles et qu'un État peut, dès lors, prendre des mesures unilatérales en vue de refuser lesdits avantages dans de telles circonstances (paragraphe 7 à 9.6 des Commentaires sur l'article 1 du Modèle de Convention fiscale de l'OCDE). La position adoptée par l'OCDE résulte d'un large consensus au sein des États membres de l'OCDE. Un même consensus a été atteint lors des réunions du Comité d'experts de la coopération internationale en matière fiscale de l'ONU constitué en vue, notamment, de revoir le Modèle ONU de Convention fiscale entre pays développés et pays en développement. Ce Comité a, dès lors, décidé de reprendre les Commentaires de l'OCDE pour les inclure dans les Commentaires sur l'Article 1 du Modèle ONU.

L'attention est par ailleurs attirée sur le fait que les clauses anti-abus de la Convention et les dispositions de la loi d'assentiment correspondent également à la clause générale de bonne foi qui figure dans les Commentaires OCDE précités (paragraphe 19, a)) et d'où il ressort clairement que les avantages conventionnels ne doivent pas être accordés lorsque les opérations ne sont pas dictées par des considérations purement économiques mais visent principalement à obtenir les avantages de la Convention.

Entrée en vigueur (article 28)

Une fois en vigueur, la Convention, telle que modifiée par le Protocole, s'appliquera:

— aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention et du Protocole; et

— aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention et du Protocole.

Le Gouvernement estime que les actes internationaux soumis aujourd'hui à votre assentiment offrent une

een bevredigende oplossing bieden voor de problemen inzake dubbele belasting die thans tussen België en de Seychellen bestaan of die in de toekomst tussen beide Staten zouden kunnen optreden. Die instrumenten zijn dus van aard om bij te dragen aan de verbetering van de economische betrekkingen tussen beide Staten. Ze bieden bovendien een toereikende oplossing met betrekking tot de administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden tussen beide Staten.

De regering stelt u bijgevolg voor deze internationale akten goed te keuren opdat zij zo vlug mogelijk in werking zouden kunnen treden.

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDEERS

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

solution satisfaisante aux problèmes de double imposition qui existent entre la Belgique et les Seychelles ou qui pourraient se présenter à l'avenir entre les deux États. Ces instruments sont donc de nature à contribuer à l'amélioration des relations économiques entre les deux États. Ils offrent en outre une solution satisfaisante en ce qui concerne l'assistance administrative en matière fiscale entre les deux États.

Le Gouvernement vous propose par conséquent d'approuver ces actes internationaux afin qu'ils puissent entrer en vigueur dans le plus bref délai possible.

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDEERS

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende instemming met de volgende internationale akten:

1° Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het Protocol, gedaan te Brussel op 27 april 2006.

2° Protocol, gedaan te Brussel op 14 juli 2009, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, gedaan te Brussel op 27 april 2006.

en houdende aanpassing van de Belgische belastingwetgeving aan sommige bepalingen van voornoemde internationale akten

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

De volgende Internationale Akten zullen volkomen gevolgd hebben:

1° Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het Protocol, gedaan te Brussel op 27 april 2006 (hierna “de Overeenkomst” genoemd).

2° Protocol, gedaan te Brussel op 14 juli 2009 tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, gedaan te Brussel op 27 april 2006 (hierna “het Protocol” genoemd).

Art. 3

§ 1. Voor de toepassing door België van artikel 27 van de Overeenkomst, zoals gewijzigd door het Protocol, mag er meer bepaald van uitgegaan worden dat het belangrijkste doel of één van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of het overdragen van een recht of een schuldvordering uit hoofde waarvan inkomsten uit schuldvorderingen of royalty's uit Belgische bronnen worden betaald aan een vennootschap die inwoner is van de Republiek der

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant assentiment aux actes internationaux suivants:

1° Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, et le Protocole, faits à Bruxelles le 27 avril 2006.

2° Protocole, fait à Bruxelles le 14 juillet 2009, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, faite à Bruxelles le 27 avril 2006.

et adaptant la législation fiscale belge à certaines dispositions desdits actes internationaux

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

Les actes internationaux suivants sortiront leur plein et entier effet:

1° Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, et le Protocole, faits à Bruxelles le 27 avril 2006 (ci-après “la Convention”).

2° Protocole, fait à Bruxelles le 14 juillet 2009, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, faite à Bruxelles le 27 avril 2006 (ci-après “le Protocole”).

Art. 3

§ 1. Pour l'application par la Belgique de l'article 27 de la Convention, telle que modifiée par le Protocole, il y a lieu de considérer, notamment, que le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de toute personne impliquée dans la création ou la cession d'un droit ou d'une créance, au titre duquel des revenus de créances ou des redevances de source belge sont payés à une société qui est un résident de la République des Seychelles, est d'obtenir les avantages des articles 11 ou

Seychellen, erin bestaat de voordelen te verkrijgen van artikel 11 of 12 van de Overeenkomst door middel van het creëren of overdragen van dat recht of die schuldvordering, wanneer de drie volgende voorwaarden gelijktijdig vervuld zijn:

— één of meerdere inwoners van België bezitten rechtstreeks of onrechtstreeks meer dan 50 % van het kapitaal van die vennootschap,

— het nominale of effectieve tarief van de Seychelse belasting waaraan de betaalde inkomsten uit schuldvorderingen of royalty's onderworpen zijn in hoofde van de genoemde vennootschap is lager dan 15 %,

— genoemde vennootschap oefent in de Republiek der Seychellen niet actief een effectief nijverheids- of handelsbedrijf uit, of, indien zij aldaar toch actief een dergelijk bedrijf uitoefent, heeft de in België gevraagde vrijstelling of vermindering van belasting geen betrekking op inkomsten uit schuldvorderingen of royalty's die voortkomen uit schuldvorderingen of rechten waarvan het creëren of overdragen vereist is door die bedrijfsactiviteit.

§ 2. Een vennootschap wordt niet geacht in de Republiek der Seychellen actief een effectief nijverheids- of handelsbedrijf uit te oefenen wanneer die vennootschap:

— een beleggingsvennootschap is,

— een financieringsvennootschap is (niet zijnde een bank),

— een vennootschap is die zich uitsluitend of hoofdzakelijk bezighoudt met dienstverrichtingen van financiële aard ten voordele van vennootschappen die met de dienstverrichtende vennootschap rechtstreeks of onrechtstreeks een groep vormen,

— een thesaurievennootschap is, of

— een vennootschap is die een portefeuillebelegging bezit, of een auteursrecht, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, die in totaal meer dan één derde vertegenwoordigen van de activa van de vennootschap en dat bezit geen deel uitmaakt van de actieve uitoefening van een effectief nijverheids- of handelsbedrijf.

12 de la Convention au moyen de la création ou de la cession de ce droit ou de cette créance, lorsque les trois conditions suivantes sont remplies simultanément:

— un ou plusieurs résidents de la Belgique détiennent directement ou indirectement plus de 50 % du capital de cette société,

— le taux nominal ou effectif de l'impôt seychellois auquel les revenus de créance ou les redevances versés sont soumis dans le chef de ladite société est inférieur à 15 %,

— ladite société n'exerce pas activement en République des Seychelles une activité industrielle ou commerciale effective ou, si elle y exerce activement une telle activité, l'exemption ou la réduction d'impôt demandée en Belgique n'est pas relative à des revenus de créances ou à des redevances provenant de créances ou de droits dont la création ou la cession est nécessitée par cette activité.

§ 2. Une société n'est pas considérée comme exerçant activement en République des Seychelles une activité industrielle ou commerciale effective lorsque cette société est:

— une société d'investissement,

— une société de financement (autre qu'une banque),

— une société dont l'activité consiste exclusivement ou principalement en la prestation de services financiers au profit de sociétés qui forment un groupe directement ou indirectement avec la société prestataire,

— une société de trésorerie, ou

— une société qui détient un investissement de portefeuille ou un droit d'auteur, un brevet, une marque de fabrique ou de commerce, un dessin, un modèle, un plan, une formule ou un procédé secrets représentant au total plus du tiers de ses actifs lorsque cette détention ne fait pas partie de l'exercice actif d'une activité industrielle ou commerciale effective.

**ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 53 489/3 VAN 4 JULI 2013**

Op 4 juni 2013 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de minister van Buitenlandse Zaken verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van “houdende instemming met de volgende Internationale Akten:

1° Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, en het Protocol, gedaan te Brussel op 27 april 2006.

2° Protocol, gedaan te Brussel op 14 juli 2009, tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, gedaan te Brussel op 27 april 2006.

en houdende aanpassing van de Belgische belastingwetgeving aan sommige bepalingen van voornoemde Internationale Akten”.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 25 juni 2013. De kamer was samengesteld uit Jo Baert, kamervoorzitter, Jan Smets en Bruno Seutin, staatsraden, Jan Velaers en Johan Put, assessoren, en Annemie Goossens, greffier.

Het verslag is uitgebracht door Frédéric Vanneste, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jo Baert, kamervoorzitter.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 juli 2013.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN WET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet strekt ertoe instemming te verlenen met het dubbelbelastingverdrag met de Republiek der Seychellen en het erbij gevoegde

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

**AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 53 489/3 DU 4 JUILLET 2013**

Le 4 juin 2013, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le ministre des Affaires étrangères à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, sur un avant-projet de “portant assentiment aux Actes internationaux suivants:

1° Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, et le Protocole, faits à Bruxelles le 27 avril 2006.

2° Protocole, fait à Bruxelles le 14 juillet 2009, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, faite à Bruxelles le 27 avril 2006.

et adaptant la législation fiscale Belge à certaines dispositions desdits Actes internationaux”.

Le projet a été examiné par la troisième chambre le 25 juin 2013. La chambre était composée de Jo Baert, président de chambre, Jan Smets et Bruno Seutin, conseillers d'État, Jan Velaers et Johan Put, assesseurs, et Annemie Goossens, greffier.

Le rapport a été présenté par Frédéric Vanneste, auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jo Baert, président de chambre.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 4 juillet 2013.

*

1. En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET DE LOI

2. L'avant-projet de loi soumis pour avis a pour objet de porter assentiment à la convention préventive de la double imposition conclue avec la République des Seychelles et au

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par “fondement juridique” la conformité aux normes supérieures.

protocol², en met een protocol³ tot wijziging van dat verdrag (artikel 2 van het ontwerp).

Bovendien strekt het ontwerp ertoe de toepassing door België van artikel 27 van het dubbelbelastingverdrag te regelen (artikel 3 van het ontwerp).

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. De Werkgroep Gemengde Verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten 'over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen', heeft op 26 oktober 2010 geoordeeld dat het akkoord een gemengd verdrag is⁴.

4. Artikel 24, paragraaf 1, van het dubbelbelastingverdrag luidt:

(vertaling) "De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit waarvan te voorzien is dat ze relevant zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor het toepassen van de nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1."

Artikel 1 van het verdrag omschrijft het personeel toepassingsgebied, namelijk "personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende Staten", terwijl artikel 2 de belastingen bepaalt waarop het verdrag van toepassing is. Het gaat om "belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan" (paragraaf 1 van het artikel). De bestaande belastingen waarop het verdrag in België van toepassing is, zijn de personenbelasting, de vennootschapsbelasting, de rechtspersonenbelasting, de belasting van niet-inwoners en de aanvullende crisisbijdrage, telkens "met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen" (paragraaf 3 van het artikel).

² Overeenkomst 'between the Kingdom of Belgium and the Republic of Seychelles for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income' en het erbij gevoegde protocol, gedaan te Brussel op 27 april 2006. Alleen de Engelse versie is authentiek; de Nederlandse en de Franse versies zijn vertalingen.

³ Protocol 'modifying the agreement between the Kingdom of Belgium and the Republic of Seychelles for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income signed at Brussels on 27 April 2006', gedaan te Brussel op 14 juli 2009. Alleen de Engelse versie is authentiek; de Nederlandse en de Franse versies zijn vertalingen.

⁴ De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep Gemengde Verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

protocole qui y est joint², ainsi qu'à un protocole³ modifiant cette convention (article 2 du projet).

En outre, le projet vise à régler l'application par la Belgique de l'article 27 de la convention préventive de la double imposition (article 3 du projet).

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

3. Le 26 octobre 2010, le Groupe de Travail Traités mixtes, institué par l'accord de coopération du 8 mars 1994 entre l'État fédéral, les communautés et les régions 'relatif aux modalités de conclusion des traités mixtes', a considéré qu'il s'agit d'un traité mixte⁴.

4. L'article 24, paragraphe 1, de la convention préventive de la double imposition s'énonce comme suit:

(traduction) "Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts visés par la présente Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1".

L'article 1 de la convention délimite le champ d'application personnel, à savoir les "personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants", alors que l'article 2 définit les impôts soumis à l'application de la convention. Il s'agit des "impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception" (paragraphe 1 de l'article). Les impôts existants auxquels s'applique la convention en Belgique, sont l'impôt des personnes physiques, l'impôt des sociétés, l'impôt des personnes morales, l'impôt des non résidents et la contribution complémentaire de crise, chaque fois "y compris les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes" (paragraphe 3 de l'article).

² Convention 'between the Kingdom of Belgium and the Republic of Seychelles for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income' et le protocole qui y est joint, faits à Bruxelles le 27 avril 2006. Seule la version anglaise est authentique; les versions françaises et néerlandaises sont des traductions.

³ Protocole 'modifying the agreement between the Kingdom of Belgium and the Republic of Seychelles for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income signed at Brussels on 27 April 2006', fait à Bruxelles le 14 juillet 2009. Seule la version anglaise est authentique; les versions françaises et néerlandaises sont des traductions.

⁴ Des courriers du 20 janvier 2011 confirment que la Conférence interministérielle de la Politique étrangère (CIPE) a approuvé le rapport du Groupe de Travail Traités mixtes dans le cadre d'une procédure écrite.

De regeling inzake de uitwisseling van inlichtingen met de Seychellen is evenwel algemeen en dus niet beperkt tot de personen bedoeld in artikel 1 van het verdrag. Bovendien kunnen ook inlichtingen worden gevraagd aan een bevoegde autoriteit “zelfs al heeft die [autoriteit] die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingheffing” (artikel 24, paragraaf 4, van het verdrag). De Staat aan wie de inlichtingen zijn gevraagd, dient gebruik te maken van “de middelen waarover hij voor het verzamelen van inlichtingen beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen” (*idem*).

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van de Seychellen.

Uit artikel 3, paragraaf 1, j), van het verdrag volgt dat in België onder “competent authority” wordt verstaan “the minister of Finance or his authorised representative”. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en —or— gaan, zodat de bevoegde autoriteiten van de Seychellen weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de Federale Staat en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ te sluiten⁵.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

5. Met bijgevoegde akten, protocollen, bijlagen, enzovoort, dient geen instemming te worden verleend indien ze integraal deel uitmaken van het verdrag.

Dat is het geval voor het protocol dat samen met de basisovereenkomst is ondertekend te Brussel op 27 april 2006. In het protocol wordt immers vermeld dat de bepalingen ervan “een integrerend deel van de Overeenkomst vormen”.

Zowel in het opschrift als in artikel 2, 1°, van het ontwerp kunnen de woorden “, en het Protocol” daarom worden geschrapt. In de Franse tekst van diezelfde bepalingen dienen bovendien de woorden “, faits à Bruxelles ...” te worden vervangen door de woorden “, faite à Bruxelles ...”.

⁵ Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 ‘betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten’, en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de Federale Staat en de gewesten ‘betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of —vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting’.

Le dispositif en matière d’échange de renseignements avec les Seychelles a toutefois une portée générale et n’est donc pas limité aux personnes visées à l’article 1 de la convention. En outre, des renseignements peuvent également être demandés à une autorité compétente “même [si cette autorité] n’en a pas besoin à ses propres fins fiscales” (article 24, paragraphe 4, de la convention). L’État à qui les renseignements sont demandés doit utiliser “les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés” (*idem*).

On peut dès lors se demander qui en Belgique devra donner exécution à une demande de renseignements émanant d’une autorité compétente des Seychelles.

Il résulte de l’article 3, paragraphe 1, j, de la convention que, par “competent authority” on entend, en Belgique, “the minister or his authorised representative”. S’agissant d’un traité mixte, la compétence ne se trouve pas ainsi exclusivement attribuée au ministre des Finances fédéral (ou à son représentant autorisé), mais peut aussi l’être à un ministre des Finances d’une entité fédérée.

Il est par conséquent recommandé de prévoir un mécanisme et un organe de coordination internes propres à la Belgique, afin de permettre aux autorités compétentes des Seychelles de savoir à qui il faut adresser une demande de renseignements et à l’État fédéral et aux régions, de déterminer de quelle manière il y a lieu de donner suite à une demande concrète. Le Conseil d’État préconise dès lors de conclure à ce sujet un accord de coopération au sens de l’article 92*bis* de la loi spéciale du 8 août 1980 ‘de réformes institutionnelles’⁵.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

5. Il n’y a pas lieu de porter assentiment à des actes, protocoles, annexes, etc. joints s’ils font intégralement partie de la convention.

Tel est le cas du protocole signé à Bruxelles le 27 avril 2006, en même temps que la convention de base. En effet, le protocole prévoit que ses dispositions “font partie intégrante de la Convention”.

Tant dans l’intitulé que dans l’article 2, 1°, du projet, les mots “, et le Protocole” peuvent donc être supprimés. Dans le texte français des mêmes dispositions, il conviendra en outre de remplacer les mots “, faits à Bruxelles ...” par les mots “, faite à Bruxelles ...”.

⁵ Comparer avec l’article 1*er bis* de la loi spéciale du 16 janvier 1989 ‘relative au financement des Communautés et des Régions’, et avec l’accord de coopération du 7 décembre 2001 entre l’État fédéral et les Régions ‘relatif à l’échange d’informations dans le cadre de l’exercice de leurs compétences fiscales et aux procédures de concertation concernant l’applicabilité technique des modifications aux impôts régionaux projetées par les Régions et l’applicabilité technique de l’instauration par les Régions de réductions ou d’augmentations générales de l’impôt des personnes physiques dû’.

6. In artikel 3 van het ontwerp wordt de wijze van toepassing “door België”⁶ van artikel 27 van het dubbelbelastingverdrag geregeld.

Dat laatste artikel bepaalt:

(vertaling) “Niettegenstaande de bepalingen van enig ander artikel van deze Overeenkomst, kan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat geen vermindering of vrijstelling van belasting genieten waarin door de andere overeenkomstsluitende Staat in de Overeenkomst wordt voorzien, indien het belangrijkste doel of één van de belangrijkste doelstellingen van die inwoner of van een persoon die met die inwoner is verbonden, erin bestaat de voordelen van deze Overeenkomst te verkrijgen.”

Het bij het dubbelbelastingverdrag gevoegde protocol, waarin de toepassing van een aantal bepalingen van het verdrag wordt geregeld, houdt niets in over dat artikel van het verdrag.

Artikel 3, § 1, inleidende zin, van het ontwerp van instemmingswet bepaalt:

“Voor de toepassing door België van artikel 27 van de Overeenkomst, zoals gewijzigd door het Protocol, mag er meer bepaald van uitgegaan worden dat het belangrijkste doel of één van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of het overdragen van een recht of een schuldvordering uit hoofde waarvan inkomsten uit schuldvorderingen of royalty's uit Belgische bronnen worden betaald aan een vennootschap die inwoner is van de Republiek der Seychellen, erin bestaat de voordelen te verkrijgen van artikel 11 of 12 van de Overeenkomst door middel van het creëren of overdragen van dat recht of die schuldvordering, wanneer de drie [voorwaarden gesteld in dit artikel van de instemmingswet] gelijktijdig vervuld zijn”.

De gemachtigde heeft bij deze bepaling volgende toelichting verstrekt:

“Artikel 3 van de instemmingswet is niet als dusdanig besproken met de autoriteiten van de Republiek der Seychellen. Zoals uiteengezet in de memorie van toelichting, beperkt artikel 3 van de instemmingswet zich ertoe in de Belgische wetgeving de betekenis te verduidelijken van een formulering die niet in de Overeenkomst zelf is omschreven, en dit enkel voor de toepassing door België van de betrokken antimisbruikbepaling. Dit is in overeenstemming met artikel 3, paragraaf 2 van de Overeenkomst, die bepaalt dat, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet in de Overeenkomst omschreven uitdrukking voor de toepassing van die Overeenkomst door een overeenkomstsluitende staat de betekenis heeft die op dat ogenblik aan die uitdrukking wordt gegeven door de wetgeving van die Staat. Voormeld artikel 3, paragraaf 2, is derhalve de uitdrukking van de gemeenschappelijke wilsuiting van beide verdragspartijen. Deze benadering is overigens volledig in overeenstemming met de principe die op het vlak van de uitlegging van verdragsbepalingen zijn vastgelegd

⁶ Die woorden dienen uiteraard bevoegdheidsconform te worden geïnterpreteerd. De federale wetgever kan ter zake immers geen verplichtingen opleggen aan de gewesten.

6. L'article 3 du projet règle les modalités d'application “par la Belgique”⁶ de l'article 27 de la convention préventive de la double imposition.

Ce dernier article dispose:

(traduction) “Nonobstant les dispositions de tout autre article de la présente Convention, un résident d'un État contractant ne peut bénéficier des réductions ou exemptions d'impôt prévues dans la Convention par l'autre État contractant si le but principal ou l'un des buts principaux de ce résident ou d'une personne liée à ce résident était d'obtenir les avantages de la Convention”.

Le protocole joint à la convention préventive de la double imposition, qui règle l'application d'un certain nombre de dispositions de celle-ci, ne prévoit rien concernant cet article de la convention.

L'article 3, § 1er, phrase introductive, du projet de loi d'assentiment dispose:

“Pour l'application par la Belgique de l'article 27 de la Convention, telle que modifiée par le Protocole, il y a lieu de considérer, notamment, que le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de toute personne impliquée dans la création ou la cession d'un droit ou d'une créance, au titre duquel des revenus de créances ou des redevances de source belge sont payés à une société qui est un résident de la République des Seychelles, est d'obtenir les avantages des articles 11 ou 12 de la Convention au moyen de la création ou de la cession de ce droit ou de cette créance, lorsque les trois conditions [énoncées dans cet article de la loi d'assentiment] sont remplies simultanément”.

Le délégué a fourni l'explication suivante concernant cette disposition:

“Artikel 3 van de instemmingswet is niet als dusdanig besproken met de autoriteiten van de Republiek der Seychellen. Zoals uiteengezet in de memorie van toelichting, beperkt artikel 3 van de instemmingswet zich ertoe in de Belgische wetgeving de betekenis te verduidelijken van een formulering die niet in de Overeenkomst zelf is omschreven, en dit enkel voor de toepassing door België van de betrokken antimisbruikbepaling. Dit is in overeenstemming met artikel 3, paragraaf 2 van de Overeenkomst, die bepaalt dat, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet in de Overeenkomst omschreven uitdrukking voor de toepassing van die Overeenkomst door een overeenkomstsluitende staat de betekenis heeft die op dat ogenblik aan die uitdrukking wordt gegeven door de wetgeving van die Staat. Voormeld artikel 3, paragraaf 2, is derhalve de uitdrukking van de gemeenschappelijke wilsuiting van beide verdragspartijen. Deze benadering is overigens volledig in overeenstemming met de principe die op het vlak van de uitlegging van verdragsbepalingen zijn vastgelegd

⁶ Ces termes doivent évidemment se lire conformément aux règles répartitrices de compétence. Le législateur fédéral ne peut en effet pas imposer d'obligation aux régions en la matière.

in artikel 31, inzonderheid lid 4, van het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht van 23 mei 1969. Dit is ook in overeenstemming met de OESO-commentaar met betrekking tot het onrechtmatig gebruik van dubbelbelastingverdragen (zie nrs 7 e.v. van die OESO-commentaar op artikel 1)."

In zoverre die bepaling ertoe zou strekken eenzijdig een bepaalde (authentieke) interpretatie van artikel 27 van het verdrag aan de Seychellen op te leggen, kan ze niet worden aanvaard⁷.

Indien de steller van het ontwerp artikel 3 handhaaft louter als een soort van leidraad voor de Belgische federale belastingdiensten bij de toepassing van artikel 27 van het dubbelbelastingverdrag, zal in de eerste plaats die draagwijdte ervan duidelijker tot uiting moeten worden gebracht. Bovendien zal duidelijk moeten worden gemaakt dat artikel 27 van het verdrag ook toepassing kan vinden in andere situaties dan die welke in artikel 3 van het ontwerp zijn vermeld. Ten slotte zal duidelijk moeten blijken dat het vermoeden dat artikel 3 instelt ("mag er (...) van uitgegaan worden"), slechts een weerlegbaar vermoeden is. De betrokken verdragsbepaling kan niet tot gevolg hebben dat het de belastingplichtigen niet zou zijn toegestaan te bewijzen dat het verkrijgen van de voordelen van het verdrag niet het belangrijkste doel of één van de belangrijkste doelstellingen is. In geen geval mag dat artikel immers afbreuk doen aan de bepalingen van het dubbelbelastingverdrag, zoals die in redelijkheid zijn te begrijpen⁸.

De griffier,

Annemie GOOSSENS

De voorzitter,

Jo BAERT

in artikel 31, inzonderheid lid 4, van het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht van 23 mei 1969. Dit is ook in overeenstemming met de OESO-commentaar met betrekking tot het onrechtmatig gebruik van dubbelbelastingverdragen (zie nrs 7 e.v. van die OESO-commentaar op artikel 1)".

Dans la mesure où cette disposition viserait à imposer unilatéralement une certaine interprétation (authentique) de l'article 27 de la convention aux Seychelles, elle ne peut être admise⁷.

Si l'auteur du projet maintient l'article 3 simplement comme une sorte de fil conducteur pour les services fiscaux fédéraux belges lors de l'application de l'article 27 de la convention préventive de la double imposition, il conviendra en premier lieu d'en exprimer plus clairement cette portée. En outre, il faudra préciser que l'article 27 de la convention peut également s'appliquer à d'autres situations que celles qui sont mentionnées à l'article 3 du projet. Enfin, il devra apparaître clairement que la présomption instaurée par l'article 3 ("... il y a lieu de considérer...") n'est qu'une présomption réfragable. Il ne peut résulter de la disposition concernée de la convention que les contribuables ne seraient pas autorisés à démontrer que l'obtention des avantages de la convention n'est pas le but principal ou l'un des buts principaux. En effet, cet article ne peut en aucun cas porter atteinte aux dispositions de la convention préventive de la double imposition, telles que celles-ci doivent être raisonnablement comprises⁸.

Le greffier,

Annemie GOOSSENS

Le président,

Jo BAERT

⁷ Cass. 16 januari 1968, *Arr.Cass.* 1968, (670) 676: "Dat immers een internationale overeenkomst niet voor eenzijdige uitlegging van overheidswege vatbaar is; dat, aangezien een dergelijke overeenkomst uiteraard uit de gemeenschappelijke wil van de Hoge Contracterende Partijen ontstaan is, een van deze partijen, in het onderhavige geval de Belgische Staat, de andere partij niet eenzijdig zou kunnen verbinden door ze bij wege van wet uit te leggen". In dezelfde zin: Cass. 12 maart 1968, *Arr.Cass.* 1968, (926) 928.

⁸ Zie artikel 31, lid 1, van het verdrag van Wenen van 23 mei 1969 'inzake het verdragenrecht': (vertaling) "Een verdrag moet te goeder trouw worden uitgelegd overeenkomstig de gewone betekenis van de termen van het Verdrag in hun context en in het licht van voorwerp en doel van het Verdrag."

⁷ Cass., 16 janvier 1968, *Pas* 1968, (625) 630: "Qu'en effet une convention internationale n'est pas susceptible d'interprétation unilatérale par voie d'autorité; que pareille convention étant, par nature, issue de la volonté commune des Hautes Parties contractantes, l'une de ces parties — ici l'État belge — ne saurait unilatéralement lier l'autre partie en l'interprétant par voie législative". Dans le même sens: Cass., 12 mars 1968, *Pas* 1968, (874) 876.

⁸ Voir l'article 31, paragraphe 1, de la Convention de Vienne du 23 mai 1969 'sur le droit des traités': "Un traité doit être interprété de bonne foi suivant le sens ordinaire à attribuer aux termes du traité dans leur contexte et à la lumière de son objet et de son but".

WETSONTWERP

FILIP,

KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van de minister van Buitenlandse Zaken en van de minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

De minister van Buitenlandse Zaken en de minister van Financiën zijn ermee belast, in Onze naam, bij de Kamer van volksvertegenwoordigers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de tekst hierna volgt:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

De volgende Internationale Akten zullen volkomen gevolg hebben:

1° Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, gedaan te Brussel op 27 april 2006 (hierna “de Overeenkomst” genoemd).

2° Protocol, gedaan te Brussel op 14 juli 2009 tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, gedaan te Brussel op 27 april 2006 (hierna “het Protocol” genoemd).

Art. 3

§ 1. Voor de toepassing door België van artikel 27 van de Overeenkomst, zoals gewijzigd door het Protocol, mag er inzonderheid van uitgegaan worden, behoudens tegenbewijs, dat het belangrijkste doel of één van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of het overdragen van een recht

PROJET DE LOI

PHILIPPE,

ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition du ministre des Affaires étrangères et du ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Le ministre des Affaires étrangères et le ministre des Finances sont chargés de présenter, en Notre nom, à la Chambre des représentants le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Les actes internationaux suivants sortiront leur plein et entier effet:

1° Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, faite à Bruxelles le 27 avril 2006 (ci-après “la Convention”).

2° Protocole, fait à Bruxelles le 14 juillet 2009, modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, faite à Bruxelles le 27 avril 2006 (ci-après “le Protocole”).

Art. 3

§ 1. Pour l'application par la Belgique de l'article 27 de la Convention, telle que modifiée par le Protocole, il y a notamment lieu de considérer, sauf preuve contraire, que le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de toute personne impliquée dans la création ou la cession d'un droit ou d'une créance, au titre

of een schuldvordering uit hoofde waarvan inkomsten uit schuldvorderingen of royalty's uit Belgische bronnen worden betaald aan een vennootschap die inwoner is van de Republiek der Seychellen, erin bestaat de voordelen te verkrijgen van artikel 11 of 12 van de Overeenkomst door middel van het creëren of overdragen van dat recht of die schuldvordering, wanneer de drie volgende voorwaarden gelijktijdig vervuld zijn:

— één of meerdere inwoners van België bezitten rechtstreeks of onrechtstreeks meer dan 50 % van het kapitaal van die vennootschap,

— het nominale of effectieve tarief van de Seychelse belasting waaraan de betaalde inkomsten uit schuldvorderingen of royalty's onderworpen zijn in hoofde van de genoemde vennootschap is lager dan 15 %,

— genoemde vennootschap oefent in de Republiek der Seychellen niet actief een effectief nijverheids- of handelsbedrijf uit, of, indien zij aldaar toch actief een dergelijk bedrijf uitoefent, heeft de in België gevraagde vrijstelling of vermindering van belasting geen betrekking op inkomsten uit schuldvorderingen of royalty's die voortkomen uit schuldvorderingen of rechten waarvan het creëren of overdragen vereist is door die bedrijfsactiviteit.

§ 2. Een vennootschap wordt niet geacht in de Republiek der Seychellen actief een effectief nijverheids- of handelsbedrijf uit te oefenen wanneer die vennootschap:

- een beleggingsvennootschap is,
- een financieringsvennootschap is (niet zijnde een bank),
- een vennootschap is die zich uitsluitend of hoofdzakelijk bezighoudt met dienstverrichtingen van financiële aard ten voordele van vennootschappen die met de dienstverrichtende vennootschap rechtstreeks of onrechtstreeks een groep vormen,
- een thesaurievennootschap is, of

duquel des revenus de créances ou des redevances de source belge sont payés à une société qui est un résident de la République des Seychelles, est d'obtenir les avantages des articles 11 ou 12 de la Convention au moyen de la création ou de la cession de ce droit ou de cette créance, lorsque les trois conditions suivantes sont remplies simultanément:

— un ou plusieurs résidents de la Belgique détiennent directement ou indirectement plus de 50 % du capital de cette société,

— le taux nominal ou effectif de l'impôt seychellois auquel les revenus de créance ou les redevances versés sont soumis dans le chef de ladite société est inférieur à 15 %,

— ladite société n'exerce pas activement en République des Seychelles une activité industrielle ou commerciale effective ou, si elle y exerce activement une telle activité, l'exemption ou la réduction d'impôt demandée en Belgique n'est pas relative à des revenus de créances ou à des redevances provenant de créances ou de droits dont la création ou la cession est nécessitée par cette activité.

§ 2. Une société n'est pas considérée comme exerçant activement en République des Seychelles une activité industrielle ou commerciale effective lorsque cette société est:

- une société d'investissement,
- une société de financement (autre qu'une banque),
- une société dont l'activité consiste exclusivement ou principalement en la prestation de services financiers au profit de sociétés qui forment un groupe directement ou indirectement avec la société prestataire,
- une société de trésorerie, ou

— een vennootschap is die een portefeuillebelegging bezit, of een auteursrecht, een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, die in totaal meer dan één derde vertegenwoordigen van de activa van de vennootschap en dat bezit geen deel uitmaakt van de actieve uitoefening van een effectief nijverheids- of handelsbedrijf.

Gegeven te Brussel, 3 april 2015

FILIP

VAN KONINGSWEGE:

De minister van Buitenlandse Zaken,

Didier REYNDEERS

De minister van Financiën,

Johan VAN OVERTVELDT

— une société qui détient un investissement de portefeuille ou un droit d'auteur, un brevet, une marque de fabrique ou de commerce, un dessin, un modèle, un plan, une formule ou un procédé secrets représentant au total plus du tiers de ses actifs lorsque cette détention ne fait pas partie de l'exercice actif d'une activité industrielle ou commerciale effective.

Donné à Bruxelles, le 3 avril 2015

PHILIPPE

PAR LE ROI:

Le ministre des Affaires étrangères,

Didier REYNDEERS

Le ministre des Finances,

Johan VAN OVERTVELDT

BIJLAGEN

ANNEXES

AGREEMENT
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE REPUBLIC OF SEYCHELLES
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

**AGREEMENT
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE REPUBLIC OF SEYCHELLES
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME**

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF SEYCHELLES,

Desiring to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income,

Have agreed as follows :

Article 1

PERSONS COVERED

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Agreement shall apply are in particular :
 - a) in the case of the Kingdom of Belgium :
 - (i) the individual income tax;
 - (ii) the corporate income tax;
 - (iii) the income tax on legal entities;
 - (iv) the income tax on non-residents;
 - (v) the supplementary crisis contribution,including the prepayments and the surcharges on these taxes and prepayments,
(hereinafter referred to as “Belgian tax”);
 - b) in the case of the Republic of Seychelles :
 - the business tax(hereinafter referred to as “Seychelles tax”).
4. The Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their respective taxation laws.

Article 3

GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Agreement, unless the context otherwise requires :
 - a) the term “Belgium”, means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;
 - b) the term “Seychelles” means the Republic of Seychelles; used in a geographical sense, it means its territory and any area of air space within which the Republic of Seychelles exercises, in accordance with international law, sovereign rights or its jurisdiction, and its exclusive economic zone and continental shelf where Seychelles exercises sovereign rights and jurisdiction in conformity with the provisions of the United Nations Convention on the Law of the Sea;
 - c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean the Kingdom of Belgium or the Republic of Seychelles as the context requires;
 - d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - e) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes in the Contracting State of which it is a resident;
 - f) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
 - g) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - h) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise that has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - i) the term “national”, in relation to a Contracting State, means :
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of that Contracting State; and
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
 - j) the term “competent authority” means :
 - (i) in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorised representative, and
 - (ii) in the case of Seychelles, the Minister of Finance or his authorised representative;
 - k) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of the Agreement at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Agreement applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows :
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - d) if the status of the resident cannot be determined by reason of subparagraphs a) to c) in that sequence, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident only of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially :
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop;
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;
 - g) a building site or construction or assembly or installation project or supervisory activity connected therewith where such site, project or activity continues for a period of more than twelve months;
 - h) the furnishing of services, including consultancy services, by an enterprise through employees or other personnel engaged by the enterprise for such purpose, but only where activities of that nature continue for the same or a connected project within the Contracting State for a period or periods aggregating more than six months within any twelve month period.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include :
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -other than an agent of an independent status to whom paragraph 5 applies- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 3 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

5. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

6. Notwithstanding the provisions of paragraphs 4 and 5, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except with regard to reinsurance, be deemed to have a permanent establishment in the other State if it collects premiums in that other State, or insures risks situated therein, through an agent established there – but not including an agent of an independent status mentioned in paragraph 5 unless he has, and habitually exercises, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.
2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.
5. For the purposes of this Article, the term “agriculture” includes fish farming, processing, breeding and raising aquatic species including specifically prawns, crayfish, oysters and shellfish.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
2. For the purpose of this Article, profits from the operation in international traffic of ships or aircraft shall include in particular :
 - a) profits derived from the lease by the enterprise of ships or aircraft on charter fully equipped, manned and supplied;
 - b) profits derived from the lease by the enterprise on a bare boat charter basis of ships or aircraft used in international traffic where such lease is ancillary to the transportation of passengers or cargo;
 - c) profits derived from the lease of containers by the enterprise where such lease is ancillary to the transportation of cargo.
3. For the purposes of this Article, interest on funds directly connected with the operation of ships or aircraft in international traffic shall be regarded as income or profits derived from the operation of such ships or aircraft, and the provisions of Article 11 shall not apply in relation to such interest.

4. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.
5. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make such an adjustment as it considers appropriate to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Agreement and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State in which the company paying the dividends is a resident and according to the laws in force in that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed :
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;

- b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

Notwithstanding the preceding provisions of this paragraph, dividends shall not be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident if the beneficial owner of the dividends is a company which is a resident of the other State and which at the moment of the payment of the dividends holds, for an uninterrupted period of at least twelve months, shares representing directly at least 25 per cent of the capital of the company paying the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income -even paid in the form of interest- which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the tax legislation of the State of which the paying company is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws in force in that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

However, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest on commercial debt-claims - including debt-claims represented by commercial paper - resulting from deferred payments for goods, merchandise or services supplied by an enterprise.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest shall be exempted from tax in the Contracting State in which it arises if it is :
 - a) interest paid in respect of a loan granted, guaranteed or insured or a credit extended, guaranteed or insured under a scheme organized by a Contracting State or one of its political subdivisions or local authorities in order to promote the export;
 - b) interest on debt-claims or loans of any nature - not represented by bearer instruments - paid to banking enterprises;
 - c) interest on deposits made by an enterprise with a banking enterprise;
 - d) interest paid to the other Contracting State or one of its political subdivisions or local authorities including in the case of Belgium, the National Bank of Belgium and in the case of Seychelles, the Central Bank of Seychelles and the Development Bank of Seychelles;
 - e) interest paid to any statutory body or institution wholly or mainly owned by the Contracting States, as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However, the term “interest” shall not include for the purpose of this Article penalty charges for late payment, interest dealt with in paragraph 3 of Article 8 or interest regarded as dividends under paragraph 3 of Article 10.
5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7, shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount of interest. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12

ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws in force in that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including computer software, cinematograph films, or films or tapes or discs used for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case, the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18 of this Agreement, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the taxable period concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 15

COMPANY MANAGERS

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

The preceding provision shall also apply to payments derived in respect of the discharge of functions which, under the laws of the Contracting State of which the company is a resident, are regarded as functions of a similar nature as those exercised by a person referred to in the said provision.

2. Remuneration derived by a person referred to in paragraph 1 from a company which is a resident of a Contracting State in respect of the discharge of day-to-day functions of a managerial or technical, commercial or financial nature and remuneration received by a resident of a Contracting State in respect of his day-to-day activity as a partner of a company, other than a company with share capital, which is a resident of a Contracting State, may be taxed in accordance with the provisions of Article 14, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to the “employer” were references to the company.

Article 16

ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsperson himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14 be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. Income derived by an entertainer or a sportsperson from activities exercised in a Contracting State shall be exempt from tax in that State, if the visit to that State is supported wholly or mainly by public funds of the other Contracting State, a political subdivision or a local authority thereof, or takes place under a cultural agreement or arrangement between the Contracting States or the political subdivisions thereof.

Article 17

PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar payments made under the social security system of a Contracting State or under a public scheme organised by that State in order to supplement the benefits of its social security legislation shall be taxable only in that State.

Article 18**GOVERNMENT SERVICE**

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State, who :
 - (i) is a national of that State, or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. Any pension and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 shall apply to salaries, wages , pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.
4. The provisions of paragraph 1 shall also apply to salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of an activity carried on in the other Contracting State in the framework of a cooperation agreement.

Article 19**STUDENTS AND APPRENTICES**

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 20**OTHER INCOME**

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraphs 2 and 5 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles of the Agreement and arising in the other Contracting State may also be taxed in that other State.

Article 21

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. In the case of Belgium, double taxation shall be avoided as follows :
 - a) Where a resident of Belgium derives income, not being dividends, interest or royalties, which may be taxed in Seychelles in accordance with the provisions of this Agreement, and which are taxed there, Belgium shall exempt such income from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income had not been exempted.

However, where the Seychelles tax is less than 15 per cent of the net amount of the income referred to in Article 7, Belgium shall not exempt that income but shall reduce to a half the Belgian tax which is proportionally relating to that income, calculated as if that income was income from Belgian sources.

Notwithstanding the provisions of the first sentence of this subparagraph and any other provision of this Agreement, Belgium shall, for the determination of the additional taxes established by Belgian municipalities and conurbations, take into account the earned income (revenus professionnels – beroepsinkomsten) that is exempted from tax in Belgium in accordance with the said first sentence. These additional taxes shall be calculated on the tax which would be payable in Belgium if the earned income in question had been derived from Belgian sources.

- b) Dividends derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Seychelles, shall be exempt from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law.

Where a company which is resident of Belgium derives from a company which is a resident of Seychelles dividends which are included in its aggregate income for Belgian tax purposes and which are not exempted from the corporate income tax according to the first sentence of this subparagraph, Belgium shall deduct from the Belgian corporate income tax relating to these dividends :

- (i) the Seychelles tax levied on these dividends in accordance with Article 10;
 - (ii) the Seychelles tax levied on that part of the profits which has been paid as dividends to the Belgian company;
 - (iii) such deduction shall not exceed that part of the Belgian corporate income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the dividends derived from the company which is a resident of Seychelles.

- c) Subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are interest or royalties, the Seychelles tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income.
- d) Where, in accordance with Belgian law, losses incurred by an enterprise carried on by a resident of Belgium in a permanent establishment situated in Seychelles, have been effectively deducted from the profits of that enterprise for its taxation in Belgium, the exemption provided for in subparagraph a) shall not apply in Belgium to the profits of other taxable periods attributable to that establishment to the extent that those profits have also been exempted from tax in Seychelles by reason of compensation for the said losses.

2. In the case of Seychelles, double taxation shall be avoided as follows :

Where a resident of Seychelles derives income which, in accordance with the provisions of this Agreement, may be taxed in Belgium, Seychelles shall allow, as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Belgium, including the corporate income tax that is attributable to any dividend paid by a company which is a resident of Belgium. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income which may be taxed in Belgium.

Notwithstanding the amount of Belgian tax paid, Seychelles shall not allow as a deduction any amount of such tax that was paid in respect of any default or omission in relation to the taxes to which this Agreement applies or which represents a penalty imposed relating to those taxes.

- 3. The tax payable in a Contracting State by a resident of the other Contracting State and mentioned in paragraphs 1 and 2 shall be deemed to include the tax which would have been payable but for the tax incentives granted under the laws of the first mentioned Contracting State and which are designed to promote economic development. Such tax incentives qualifying for this paragraph shall be mutually agreed by the competent authorities of both Contracting States.

Article 22

NON-DISCRIMINATION

- 1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
- 2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 of this Agreement apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
6. The provisions of this Article shall apply to the taxes which are the subject of this Agreement.

Article 23

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Agreement, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident, or if his case comes under paragraph 1 of Article 22, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time-limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States shall agree on administrative measures necessary to carry out the provisions of the Agreement and particularly on the proofs to be furnished by residents of either Contracting State in order to benefit in the other State from the exemptions or reductions of tax provided for in the Agreement.
5. The competent authorities of the Contracting States shall communicate directly with each other for the application of the Agreement.

Article 24**EXCHANGE OF INFORMATION**

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeable relevant for carrying out the provisions of this Agreement or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes covered by this Agreement insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Agreement. The exchange of information is not restricted by Article 1.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
3. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and the administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested information, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

Article 25**AID IN RECOVERY**

1. The Contracting States shall lend aid and assistance to each other in order to notify and recover the taxes referred to in Article 2 as well as surcharges, additions, interest, costs and fines of a non penal nature.
2. At the request of the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall secure, in accordance with the legal provisions and regulations applicable to the notification and recovery of the said taxes of the latter State, the notification and the recovery of tax claims referred to in paragraph 1 which are due in the first mentioned State. Such claims shall not have any priority in the requested State and that State shall not be obliged to apply any means of enforcement which are not authorised by the legal provisions or regulations of the applicant State.

3. Requests referred to in paragraph 2 shall be supported by an official copy of the instrument permitting the execution, accompanied where appropriate, by an official copy of any final administrative or judicial decision.
4. The instrument permitting the enforcement in the applicant State shall have the same effect in the requested State.
5. With regard to tax claims which are open to appeal, the competent authority of a Contracting State may, in order to safeguard its rights, request the competent authority of the other Contracting State to take the protective measures provided for in the laws of that other State; the provisions of paragraphs 1 to 3 shall apply mutatis mutandis to such measures.

Article 26

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 27

LIMITATION ON BENEFITS

Notwithstanding the provisions of any other Article of this Agreement, a resident of a Contracting State shall not receive the benefit of any reduction in or exemption from tax provided for in the Agreement by the other Contracting State if the main purpose or one of the main purposes of such resident or a person connected with such resident was to obtain the benefits of the Agreement.

Article 28

ENTRY INTO FORCE

1. Each Contracting State shall notify the other Contracting State of the completion of the procedures required by its laws for the bringing into force of this Agreement. The Agreement shall enter into force from the date on which the later of these notifications is received.
2. The provisions of the Agreement shall have effect :
 - a) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force;
 - b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force.

Article 29**TERMINATION**

This Agreement shall remain in force until terminated by a Contracting State but either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State, written notice of termination not later than the 30th June of any calendar year from the fifth year following that in which the Agreement entered into force. In the event of termination before July 1 of such year, the Agreement shall cease to have effect :

- a) with respect to taxes due at source on income credited or payable from January 1 of the year next following the year in which the notice of termination is given;
- b) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the notice of termination is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, duly authorised thereto by their respective Government, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Brussels, this 27th day of April 2006, in the English language.

PROTOCOL

At the moment of signing the Agreement between the Kingdom of Belgium and the Republic of Seychelles for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Agreement.

1. Ad Article 11, paragraph 3 :

With respect to Belgium, the provisions of sub-paragraph (a) apply in any case to :

- interest on a loan or credit for which a financial support is granted after advice of the Committee for financial support to export ("Finexpo");
- interest on a loan or credit granted by the Association for the coordination of medium-term financing of Belgian export ("Creditexport");
- interest on a loan or a credit insured by the National Office of Del Credere.

2. Ad Article 12, paragraph 3 :

In applying Article 12, paragraph 3 of the Agreement payments constituting consideration for technical assistance or technical services shall not be considered to be payments for information concerning industrial, commercial or scientific experience, but shall be taxable in accordance with the provisions of Article 7 .

3. Ad Article 14, paragraph 1 :

An employment is exercised in a Contracting State when the activity in respect of which the salaries, wages and other similar remuneration are paid, is effectively carried on in that State. This means that the employee is physically present in that State for carrying on the activity there.

4. Ad Article 20, paragraph 3 and Article 21, paragraph 1, a) :

For the application of paragraph 3 of Article 20 and of paragraph 1, a) of Article 21, income is taxed when it is effectively included in the taxable base by reference to which the tax is computed. Income is therefore not taxed when, being subject to the tax treatment normally applicable to such income, it is either not taxable or exempted from tax.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Brussels, this 27th day of April 2006, in the English language.

[VERTALING]

OVEREENKOMST

TUSSEN HET KONINKRIJK BELGIË EN DE REPUBLIC DER SEYCHELLEN TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN.

De Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Republiek der Seychellen,

Wensende een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen,

Zijn het volgende overeengekomen :

Artikel 1

PERSONEN OP WIE DE OVEREENKOMST VAN TOEPASSING IS

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van één of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

BELASTINGEN WAAROP DE OVEREENKOMST VAN TOEPASSING IS

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat of van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.
2. Als belastingen naar het inkomen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen of naar bestanddelen van het inkomen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name :
- a) in het Koninkrijk België :
 - (i) de personenbelasting;
 - (ii) de vennootschapsbelasting;
 - (iii) de rechtspersonenbelasting;
 - (iv) de belasting van niet-inwoners,
 - (v) de aanvullende crisisbijdrage,
 met inbegrip van de voorheffingen en de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen (hierna te noemen "Belgische belasting");
 - b) in de Republiek der Seychellen :
 - de *business tax*
 (hierna te noemen "Seychelse belasting").
4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten delen elkaar alle belangrijke wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn aangebracht, mede.

Artikel 3

ALGEMENE BEPALINGEN

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :
- a) betekent de uitdrukking "België" het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent zij het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en de maritieme zones en de luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of rechtsmacht uitoefent;
 - b) betekent de uitdrukking "Seychellen" de Republiek der Seychellen; in aardrijkskundig verband gebruikt, betekent zij haar grondgebied en elke zone van het luchtruim waarover de Republiek der Seychellen, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of rechtsmacht uitoefent, en de exclusieve economische zone en het continentaal plat waarover de Republiek der Seychellen soevereine rechten of rechtsmacht uitoefent in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee;
 - c) betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat" het Koninkrijk België of de Republiek der Seychellen, al naar het zinsverband vereist;

- d) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;
 - e) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing in de overeenkomstsluitende Staat waarvan zij inwoner is, als een rechtspersoon wordt behandeld;
 - f) heeft de uitdrukking "onderneming" betrekking op het uitoefenen van eender welk bedrijf;
 - g) betekenen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat" respectievelijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - h) betekent de uitdrukking "internationaal verkeer" elk vervoer door een schip of luchtvaartuig dat wordt geëxploiteerd door een onderneming die haar plaats van werkelijke leiding in een overeenkomstsluitende Staat heeft, behalve indien het schip of luchtvaartuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt geëxploiteerd;
 - i) betekent de uitdrukking "onderdaan", met betrekking tot een overeenkomstsluitende Staat :
 - (i) elke natuurlijke persoon die de nationaliteit of het staatsburgerschap van die overeenkomstsluitende Staat bezit; en
 - (ii) elke rechtspersoon, deelgenootschap (*partnership*) of vereniging waarvan de rechtspositie als zodanig is ontleend aan de wetgeving die in die overeenkomstsluitende Staat van kracht is;
 - j) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit" :
 - (i) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger, en
 - (ii) in de Seychellen, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;
 - k) omvat de uitdrukking "bedrijf" het uitoefenen van een vrij beroep en het uitoefenen van andere werkzaamheden van zelfstandige aard.
2. Voor de toepassing van de Overeenkomst op enig ogenblik door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat ogenblik heeft volgens het recht van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is; elke betekenis onder het toepasselijke belastingrecht van die Staat heeft voorrang op een betekenis welke aan die uitdrukking wordt gegeven onder andere rechtsgebieden van die Staat.

Artikel 4

INWONER

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "inwoner van een overeenkomstsluitende Staat" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding of enige andere soortgelijke omstandigheid, en omvat eveneens die Staat en alle staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen terzake van inkomsten uit in die Staat gelegen bronnen aan belasting zijn onderworpen.
2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand als volgt geregeld :
 - a) hij wordt geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waarmee zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);
 - b) indien niet kan worden bepaald in welke overeenkomstsluitende Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
 - c) indien hij gewoonlijk verblijft in beide Staten, of in geen van beide, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waarvan hij onderdaan is;
 - d) indien de toestand van de inwoner niet kan worden vastgesteld op grond van subparagrafen a) tot c), in die volgorde, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.
3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht alleen inwoner te zijn van de Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

VASTE INRICHTING

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder :
 - a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b) een filiaal;
 - c) een kantoor;
 - d) een fabriek;
 - e) een werkplaats;
 - f) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;
 - g) een plaats van uitvoering van een bouwwerk, van constructie-, assemblage- of installatiewerkzaamheden of van werkzaamheden van toezicht daarop, indien de duur van dat bouwwerk of van die werkzaamheden een tijdperk van twaalf maanden overschrijdt;
 - h) het verstrekken van diensten, daaronder begrepen adviezen, door een onderneming door middel van werknemers of ander personeel die de onderneming daarvoor in dienst heeft genomen, doch alleen indien zodanige werkzaamheden (voor dezelfde of ermede verband houdende werkzaamheden) in de overeenkomstsluitende Staat worden uitgeoefend gedurende een tijdvak of tijdvakken waarvan de duur in totaal zes maanden in enig tijdvak van twaalf maanden te boven gaat.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een "vaste inrichting" niet aanwezig geacht indien :
 - a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;
 - b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor opslag, uitstalling of aflevering;
 - c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
 - d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
 - e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming andere werkzaamheden te verrichten, die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben;
 - f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

4. Indien een persoon - niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 5 van toepassing is - voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent, wordt die

onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 3 vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.

5. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij in die Staat zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.
6. Niettegenstaande de bepalingen van paragrafen 4 en 5 wordt een verzekeringsonderneming van een overeenkomstsluitende Staat, behalve wat herverzekeringsverrichtingen betreft, geacht een vaste inrichting in de andere Staat te bezitten, wanneer zij in die andere Staat premies int of aldaar gelegen risico's verzekert door bemiddeling van een aldaar gevestigde vertegenwoordiger, met uitsluiting van een onafhankelijke vertegenwoordiger als bedoeld in paragraaf 5, tenzij hij een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht gewoonlijk uitoefent.
7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheerst of door een vennootschap wordt beheerst, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

Artikel 6

INKOMSTEN UIT ONROERENDE GOEDEREN

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (daaronder begrepen inkomsten uit landbouw of bosbedrijven) mogen in die andere overeenkomstsluitende Staat worden belast.
2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijdommen. Schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van paragraaf 1 zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming.
5. Voor de toepassing van dit artikel omvat de uitdrukking "landbouw" ook visteelt, en het verwerken en kweken van in het water levende diersoorten, inzonderheid met inbegrip van garnalen, rivierkreeften, oesters en schaaldieren.

Artikel 7

ONDERNEMINGSWINST

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.
2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen.
3. Bij het bepalen van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders.
4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling. De gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.
5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.
7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

ZEEVAART EN LUCHTVAART

1. Winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
2. Voor de toepassing van dit artikel omvat winst uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer met name :
 - a) winst verkregen uit het verhuren door de onderneming van schepen of luchtvaartuigen met volledige uitrusting, bemanning en voorraden;
 - b) winst verkregen uit het verhuren door de onderneming van onbemande schepen of luchtvaartuigen, gebruikt in internationaal verkeer, wanneer dergelijke verhuring bijkomend is ten opzichte van het passagiers- of vrachtvervoer;
 - c) winst verkregen uit het verhuren door de onderneming van laadkisten wanneer dergelijke verhuring bijkomend is ten opzichte van het vrachtvervoer.
3. Voor de toepassing van dit artikel zal interest uit fondsen die rechtstreeks zijn verbonden met de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer beschouwd worden als inkomen of winst verkregen uit de exploitatie van dergelijke schepen of luchtvaartuigen en zullen de bepalingen van artikel 11 niet van toepassing zijn met betrekking tot zulke interest.
4. Indien de plaats van de werkelijke leiding van een zeescheepvaartonderneming zich aan boord van een schip bevindt, wordt deze plaats geacht te zijn gelegen in de overeenkomstsluitende Staat waar het schip zijn thuishaven heeft, of, indien er geen thuishaven is, in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de exploitant van het schip inwoner is.
5. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op winst verkregen uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam.

Artikel 9

AFHANKELIJKE ONDERNEMINGEN

1. Indien :

- a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat, of
- b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt - en dienovereenkomstig belast - ter zake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst is die de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet de andere Staat op de wijze welke die Staat passend acht, het bedrag aan belasting dat aldaar over die winst is geheven. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en, indien nodig, plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.

Artikel 10

DIVIDENDEN

- 1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.
- 2. Die dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is worden belast, overeenkomstig de wetgeving die in die Staat van kracht is, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan :

- a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die onmiddellijk ten minste 10 percent bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;
- b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van deze paragraaf worden dividenden niet belast in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden een vennootschap is die inwoner is van de andere Staat en die op het tijdstip waarop de dividenden worden betaald gedurende een ononderbroken tijdperk van ten minste twaalf maanden aandelen in haar bezit heeft die onmiddellijk ten minste 25 percent vertegenwoordigen van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking "dividenden", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen, winstaandelen of winstbewijzen, mijnaandelen, oprichtersaandelen of andere rechten (niet zijnde schuldvorderingen) op een aandeel in de winst, alsmede inkomsten - zelfs indien zij worden betaald in de vorm van interest - die, volgens de belastingwetgeving van de Staat waarvan de betalende vennootschap inwoner is, op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.
4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een bedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting uitoefent en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting, noch de niet uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

INTEREST

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast.
2. Deze interest mag ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is worden belast, overeenkomstig de wetgeving die in die Staat van kracht is, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de interest.

De aldus geheven belasting mag echter niet hoger zijn dan 5 percent van het brutobedrag van de interest van handelsschuldvorderingen - met inbegrip van vorderingen vertegenwoordigd door handelspapier - wegens termijnbetaling van leveringen van koopwaar, goederen of diensten door ondernemingen.

3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 is interest vrijgesteld in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is indien het gaat om :
 - a) interest betaald uit hoofde van een lening die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd, of een krediet dat is verleend, gewaarborgd of verzekerd in het kader van een stelsel dat door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of een plaatselijke gemeenschap daarvan werd georganiseerd voor het bevorderen van de uitvoer;
 - b) interest van niet door effecten aan toonder vertegenwoordigde schuldvorderingen of leningen van welke aard ook, betaald aan een bankonderneming;
 - c) interest van gelddeposito's die door een onderneming worden geplaatst bij een bankonderneming;
 - d) interest betaald aan de andere overeenkomstsluitende Staat of aan een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, daaronder begrepen, wat België betreft, de Nationale Bank van België en wat de Seychellen betreft de *Central Bank of Seychelles* en de *Development Bank of Seychelles*;
 - e) interest betaald aan elk publiekrechtelijk lichaam dat of elke instelling die volledig of hoofdzakelijk in het bezit is van de overeenkomstsluitende Staten en waaromtrent tussen de bevoegde autoriteiten van beide overeenkomstsluitende Staten op bepaalde tijdstippen overeenstemming is bereikt.
4. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek en al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar,

en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, met inbegrip van premies en loten op die effecten. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet boeten voor laattijdige betaling, interest vermeld in artikel 8, paragraaf 3 of interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, als dividenden wordt behandeld.

5. De bepalingen van de paragrafen 1, 2 en 3 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en de schuldvordering uit hoofde waarvan de interest verschuldigd is, wezenlijk verbonden is met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de schuld ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en die interest ten laste komt van die vaste inrichting, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de overeenkomstsluitende Staat waar de vaste inrichting gevestigd is.
7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldvordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel enkel op het laatstbedoelde bedrag van de interest van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12 ROYALTY'S

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast.
2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn worden belast, overeenkomstig de wetgeving die in die Staat van kracht is, maar indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 5 percent van het brutobedrag van de royalty's.
3. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde, kunst of wetenschap,

daaronder begrepen computersoftware, bioscoopfilms of films, banden of platen voor radio of televisie, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

4. De bepalingen van paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn wezenlijk verbonden is met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
5. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar een inwoner van die Staat is. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting heeft waarvoor de verbintenis uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting gevestigd is.
6. Indien, tengevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval blijft het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 13

VERMOGENSWINST

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.
2. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming), mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geëxploiteerd of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.
4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1, 2 en 3, zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is.

Artikel 14

INKOMSTEN UIT EEN DIENSTBETREKKING

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 15, 17 en 18 van deze Overeenkomst, zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.
2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1, zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :
 - a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in enig tijdperk van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastbaar tijdperk een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
 - b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner is van de andere Staat, en
 - c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste inrichting die de werkgever in de andere Staat heeft.
3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel, mogen beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van de werkelijke leiding van de onderneming is gelegen.

Artikel 15

VENNOOTSCHAPSLEIDING

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen, verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

De voorgaande bepaling is ook van toepassing op beloningen verkregen ter zake van de uitoefening van werkzaamheden die, volgens de wetgeving van de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap inwoner is, worden behandeld als werkzaamheden van soortgelijke aard als die welke worden verricht door een persoon die wordt bedoeld in de genoemde bepaling.

2. Beloningen die een persoon op wie paragraaf 1 van toepassing is verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende, technische, commerciële of financiële aard, en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn dagelijkse werkzaamheid als vennoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 14 worden belast alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

Artikel 16

ARTIESTEN EN SPORTBEOEFENAARS

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14, mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.
2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7 en 14, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.
3. Inkomsten die een artiest of een sportbeoefenaar verkrijgt uit werkzaamheden die hij verricht in een overeenkomstsluitende Staat, zijn in die Staat vrijgesteld van belasting indien het bezoek aan die Staat volledig of in hoofdzaak wordt gefinancierd uit de openbare middelen van de andere overeenkomstsluitende

Staat of van een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, of indien het plaatsvindt in het kader van een culturele overeenkomst of een cultureel akkoord tussen de overeenkomstsluitende Staten of de staatkundige onderdelen daarvan.

Artikel 17

PENSIOENEN

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 18, paragraaf 2, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen, die worden betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, slechts in die Staat belastbaar.
2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 zijn pensioenen en andere soortgelijke betalingen die worden verricht ter uitvoering van de socialezekerheidsregeling van een overeenkomstsluitende Staat of in het kader van een algemeen stelsel dat door die Staat is georganiseerd ter aanvulling van de voordelen waarin zijn sociale wetgeving voorziet, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 18

OVERHEIDSFUNCTIES

1.
 - a) Lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.
 - b) Die lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen zijn evenwel slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die :
 - (i) onderdaan is van die Staat; of
 - (ii) niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.
2. Pensioenen en andere soortgelijke beloningen door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

3. De bepalingen van de artikelen 14, 15, 16 en 17 zijn van toepassing op lonen, salarissen, pensioenen en andere soortgelijke beloningen, betaald ter zake van diensten bewezen in het kader van een bedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of door een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.
4. De bepalingen van paragraaf 1 zijn ook van toepassing op lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat aan een natuurlijke persoon ter zake van werkzaamheden die in de andere overeenkomstsluitende Staat in het kader van een samenwerkingsakkoord worden uitgeoefend.

Artikel 19

STUDENTEN EN STAGIAIRS

Bedragen die een student of een stagiair die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

Artikel 20

ANDERE INKOMSTEN

1. Ongeacht de afkomst ervan zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, slechts in die Staat belastbaar.
2. De bepalingen van paragraaf 1 zijn niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragrafen 2 en 5, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert wezenlijk verbonden is met die vaste inrichting. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 van toepassing.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragrafen 1 en 2, mogen bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van de Overeenkomst worden behandeld en die uit de andere overeenkomstsluitende Staat afkomstig zijn, ook in die andere Staat worden belast.

Artikel 21

VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING

1. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

- a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt, niet zijnde dividenden, interest of royalty's, die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in de Seychellen mogen worden belast en aldaar zijn belast, stelt België deze inkomsten vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen van die inwoner te berekenen, mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten niet waren vrijgesteld.

Indien de Seychelse belasting evenwel minder bedraagt dan 15 percent van het nettobedrag van de door artikel 7 beoogde inkomsten, stelt België die inkomsten niet vrij maar vermindert de Belgische belasting die verhoudingsgewijs overeenstemt met die inkomsten - berekend alsof het inkomsten van Belgische oorsprong betreft - tot de helft.

Niettegenstaande de bepalingen van de eerste zin van deze subparagraaf en elke andere bepaling van deze Overeenkomst, houdt België, voor het berekenen van de door Belgische gemeenten en agglomeraties geheven aanvullende belastingen, rekening met de beroepsinkomsten die conform voormelde eerste zin in België vrijgesteld zijn van belasting. Die aanvullende belastingen worden berekend op de belasting die in België verschuldigd zou zijn indien de desbetreffende beroepsinkomsten uit Belgische bronnen waren behaald.

- b) Dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van de Seychellen, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.

Indien een vennootschap die inwoner is van België van een vennootschap die inwoner is van de Seychellen dividenden verkrijgt die deel uitmaken van haar samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en die niet vrijgesteld zijn van de vennootschapsbelasting op grond van de eerste zin van deze subparagraaf, vermindert België de Belgische vennootschapsbelasting op die dividenden met :

- (i) de Seychelse belasting die overeenkomstig artikel 10 van die dividenden werd geheven;
- (ii) de Seychelse belasting die werd geheven op het gedeelte van de winst dat als dividend werd betaald aan de Belgische vennootschap;
- (iii) die vermindering mag niet het deel van de Belgische vennootschapsbelasting overschrijden dat, berekend vóór het verlenen van de vermindering, overeenstemt met de dividenden die werden verkregen van de vennootschap die inwoner is van de Seychellen.

- c) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samengetelde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en die bestaan uit interest of royalty's, wordt, onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting, de Seychelse belasting die van die inkomsten werd geheven in mindering gebracht van de Belgische belasting die overeenstemt met die inkomsten.
- d) Indien verliezen, geleden door een onderneming die door een inwoner van België in een in de Seychellen gelegen vaste inrichting wordt gedreven, voor de belastingheffing van die onderneming in België overeenkomstig de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winst van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als die winst ook in de Seychellen door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

2. In de Seychellen wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden :

Indien een inwoner van de Seychellen inkomsten verkrijgt die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst in België mogen worden belast, verlenen de Seychellen een vermindering op de belasting naar het inkomen van die inwoner tot een bedrag dat gelijk is aan de in België betaalde belasting naar het inkomen, met inbegrip van de vennootschapsbelasting die kan worden toegerekend aan elk dividend dat wordt betaald door een vennootschap die inwoner is van België. Deze vermindering mag echter niet het deel van de belasting overschrijden dat, berekend vóór het verlenen van de vermindering, naargelang het geval, kan worden toegerekend aan het inkomen dat in België mag worden belast.

Ongeacht het bedrag van de betaalde Belgische belasting verlenen de Seychellen geen vermindering voor enig gedeelte van die belasting dat werd betaald ingevolge een gebrek of een verzuim met betrekking tot de belastingen waarop deze Overeenkomst van toepassing is of dat een boete vertegenwoordigt die in verband met deze belastingen werd opgelegd.

- 3. De belasting die in een overeenkomstsluitende Staat verschuldigd is door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat en die vermeld is in de paragrafen 1 en 2, wordt geacht de belasting te omvatten die verschuldigd zou zijn zonder de fiscale stimuli die door de wetgeving van eerstgenoemde overeenkomstsluitende Staat zijn verleend ter bevordering van de economische ontwikkeling. De fiscale stimuli die onder de toepassing van deze paragraaf vallen, worden door de bevoegde autoriteiten van de twee overeenkomstsluitende Staten in onderlinge overeenstemming bepaald.

Artikel 22

NON-DISCRIMINATIE

- 1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of

daarmede verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

2. Staatlozen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat, worden noch in de ene noch in de andere overeenkomstsluitende Staat onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de desbetreffende Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen
3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen. Deze bepaling mag niet aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen uit hoofde van de gezinstoestand of gezinslasten te verlenen die hij aan zijn eigen inwoners verleent.
4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, paragraaf 1, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragraaf 6, van deze Overeenkomst van toepassing zijn, worden interest, royalty's en andere uitgaven, die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof zij aan een inwoner van de eerstgenoemde Staat zouden zijn betaald.
5. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstgenoemde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.
6. De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op de belastingen die het onderwerp van deze Overeenkomst uitmaken.

Artikel 23

REGELING VOOR ONDERLING OVERLEG

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onverminderd de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 22, paragraaf 1, ressorteert, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij de nationaliteit bezit. Het geval moet worden voorgelegd binnen een termijn van drie jaar vanaf de datum dat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.
2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden. Elke overeengekomen regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staten voorziet.
3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.
4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten komen tot overeenstemming omtrent de administratieve maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omtrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.
5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten stellen zich rechtstreeks met elkander in verbinding voor de toepassing van de Overeenkomst.

Artikel 24

UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zullen zijn voor de uitvoering van de bepalingen van deze Overeenkomst of voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen

waarop deze Overeenkomst van toepassing is, voor zover de belastingheffing waarin die nationale wetgeving voorziet niet in strijd is met de Overeenkomst. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1.

2. De door een overeenkomstsluitende Staat ingevolge paragraaf 1 verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen, bij de beslissing in beroepszaken betrekking hebbend op die belastingen, of bij het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.
3. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen :
 - a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - b) inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van die of van de andere overeenkomstsluitende Staat;
 - c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.
4. Wanneer op basis van dit artikel door een overeenkomstsluitende Staat om inlichtingen is verzocht, gebruikt de andere overeenkomstsluitende Staat de middelen voor het verzamelen van inlichtingen waarover hij beschikt om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen, zelfs al heeft die andere Staat die inlichtingen niet nodig voor zijn eigen belastingheffing. De verplichting die in voorgaande zin is vervat, is onderworpen aan de beperkingen waarin paragraaf 3 voorziet maar die beperkingen mogen in geen geval aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat toestaan het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel omdat die Staat geen binnenlands belang heeft bij die inlichtingen.

Artikel 25

INVORDERINGSBIJSTAND

1. De overeenkomstsluitende Staten verlenen elkander hulp en bijstand voor de betekening en de invordering van de in artikel 2 bedoelde belastingen, alsmede

van de opcentiemen, verhogingen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard.

2. Op verzoekschrift van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat zorgt de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, overeenkomstig de wetten en de regels welke voor de betekening en de invordering van voormelde belastingen in laatstgenoemde Staat van toepassing zijn, voor de betekening en de invordering van de in paragraaf 1 bedoelde belastingvorderingen die in de eerstgenoemde Staat eisbaar zijn. Die vorderingen genieten geen enkel voorrecht in de aangezochte Staat en die Staat is niet gehouden uitvoeringsmiddelen aan te wenden die niet toegestaan zijn door de wetten of de regels van de aanzoekende Staat.
3. De in paragraaf 2 bedoelde verzoekschriften worden gestaafd met een officieel afschrift van de uitvoerbare titels, eventueel vergezeld van een officieel afschrift van de administratieve of rechterlijke beslissingen die kracht van gewijsde hebben verworven.
4. De uitvoerbare titel in de aanzoekende Staat heeft dezelfde uitwerking in de aangezochte Staat.
5. Met betrekking tot belastingvorderingen die nog vatbaar zijn voor beroep, mag de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin de wetgeving van die andere Staat voorziet; de bepalingen van paragrafen 1 tot 3 zijn mutatis mutandis op die maatregelen van toepassing.

Artikel 26

LEDEN VAN DIPLOMATIEKE ZENDINGEN EN CONSULAIRE POSTEN

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die leden van diplomatieke zendingen of consulaire posten ontleen aan de algemene regelen van het internationaal recht of aan de bepalingen van bijzondere overeenkomsten.

Artikel 27

BEPERKING VAN DE VOORDELEN

Niettegenstaande de bepalingen van enig ander artikel van deze Overeenkomst, kan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat geen vermindering of vrijstelling van belasting genieten waarin door de andere overeenkomstsluitende Staat in de Overeenkomst wordt voorzien, indien het belangrijkste doel of één van de belangrijkste doelstellingen van die inwoner of van een persoon die met die inwoner is verbonden, erin bestaat de voordelen van deze Overeenkomst te verkrijgen.

Artikel 28

INWERKINGTREDING

1. Elke overeenkomstsluitende Staat zal de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst zijn vereist. De Overeenkomst zal in werking treden op de datum waarop de laatste van deze kennisgevingen werd ontvangen.
2. De bepalingen van de Overeenkomst zullen van toepassing zijn :
 - a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden;
 - b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden;

Artikel 29

BEËINDIGING

Deze Overeenkomst blijft van kracht tot zij door een overeenkomstsluitende Staat is opgezegd, maar elk van de overeenkomstsluitende Staten kan de Overeenkomst opzeggen door tot en met 30 juni van elk kalenderjaar vanaf het vijfde jaar dat volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking is getreden, aan de andere overeenkomst-sluitende Staat langs diplomatieke weg een schriftelijke opzegging te doen toekomen. Ingeval van opzegging vóór 1 juli van zodanig jaar, houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn :

- a) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- b) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 27 april 2006, in de Engelse taal.

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, zijn de ondergetekenden de volgende bepalingen overeengekomen die een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

1. Met betrekking tot artikel 11, paragraaf 3 :

Wat België betreft zijn de bepalingen van subparagraaf (a) in elk geval van toepassing op :

- interest betaald uit hoofde van een lening of krediet waarvoor financiële steun werd verleend na advies van het Comité voor Financiële Steun aan de Export ("Finexpo");
- interest betaald uit hoofde van een lening of een krediet dat werd toegestaan door de Vereniging voor de Coördinatie van de Financiering op halflange termijn van Belgische Uitvoer (« Creditexport »);
- interest betaald uit hoofde van een lening of een krediet dat is verzekerd door de Nationale Delcrederedienst.

2. Met betrekking tot artikel 12, paragraaf 3 :

Voor de toepassing van artikel 12, paragraaf 3 van de Overeenkomst worden vergoedingen die zijn betaald voor het verlenen van technische bijstand of technische diensten niet beschouwd als vergoedingen voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap, maar zijn belastbaar in overeenstemming met de bepalingen van artikel 7.

3. Met betrekking tot artikel 14, paragraaf 1 :

Een dienstbetrekking wordt uitgeoefend in een overeenkomstsluitende Staat wanneer de werkzaamheid waarvoor de lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen betaald worden, daadwerkelijk in die Staat wordt uitgeoefend. Dit betekent dat de werknemer fysiek aanwezig is in die Staat om er de werkzaamheid uit te oefenen.

4. Met betrekking tot artikel 20, paragraaf 3 en artikel 21, paragraaf 1, a) :

Voor de toepassing van artikel 20, paragraaf 3 en van artikel 21, paragraaf 1, a), zijn inkomsten belast wanneer ze effectief begrepen zijn in de belastbare grondslag op basis waarvan de belasting berekend wordt. Om die reden zijn inkomsten niet belast wanneer ze, nadat ze onderworpen werden aan de belastingheffing die normaal voor zulke inkomsten wordt toegepast, ofwel niet belastbaar zijn ofwel belastingvrijstelling genieten.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 27 april 2006, in de Engelse taal.

[TRADUCTION]

**CONVENTION ENTRE LE ROYAUME DE BELGIQUE ET LA REPUBLIQUE
DES SEYCHELLES TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET A
PREVENIR LA FRAUDE FISCALE EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU**

LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE

ET

LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE DES SEYCHELLES,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu,

Sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1

PERSONNES VISEES

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2

IMPOTS VISES

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.
2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total, ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values.
3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :
 - a) en ce qui concerne le Royaume de Belgique :
 - (i) l'impôt des personnes physiques;
 - (ii) l'impôt des sociétés;
 - (iii) l'impôt des personnes morales;
 - (iv) l'impôt des non-résidents;
 - (v) la contribution complémentaire de crise;y compris les précomptes et les additionnels auxdits impôts et précomptes, (ci-après dénommés «l'impôt belge»);

b) en ce qui concerne la République des Seychelles:

- la *business tax* ;

(ci-après dénommée «l'impôt des Seychelles »).

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications significatives apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3

DEFINITIONS GENERALES

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

- a) le terme «Belgique» désigne le Royaume de Belgique; employé dans un sens géographique, il désigne le territoire du Royaume de Belgique, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens sur lesquels, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce des droits souverains ou sa juridiction;
- b) le terme «Seychelles» désigne la République des Seychelles; employé dans un sens géographique, il désigne son territoire et les espaces aériens sur lesquels, en conformité avec le droit international, la République des Seychelles exerce des droits souverains ou sa juridiction, ainsi que la zone économique exclusive et le plateau continental sur lesquels, en conformité avec les dispositions de la Convention des Nations Unies sur le droit de la mer, les Seychelles exercent des droits souverains et une juridiction;
- c) les expressions «un Etat contractant» et «l'autre Etat contractant» désignent, suivant le contexte, le Royaume de Belgique ou la République des Seychelles ;

- d) le terme «personne» comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes;
- e) le terme «société» désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition dans l'Etat contractant dont elle est un résident;
- f) le terme « entreprise » s'applique à l'exercice de toute activité ou affaire;
- g) les expressions «entreprise d'un Etat contractant» et «entreprise de l'autre Etat contractant» désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;
- h) l'expression «trafic international» désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un Etat contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;
- i) le terme «national», en ce qui concerne un Etat contractant, désigne :
 - (i) toute personne physique qui possède la nationalité ou la citoyenneté de cet Etat contractant; et
 - (ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans cet Etat contractant ;
- j) l'expression «autorité compétente» désigne :
 - (i) en ce qui concerne la Belgique, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé, et
 - (ii) en ce qui concerne les Seychelles, le Ministre des Finances ou son représentant autorisé;

- k) les termes « activité », par rapport à une entreprise, et « affaires » comprennent l'exercice de professions libérales ou d'autres activités de caractère indépendant.

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un Etat contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet Etat concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet Etat prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet Etat.

Article 4

RESIDENT

1. Au sens de la présente Convention, l'expression «résident d'un Etat contractant» désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet Etat, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet Etat ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou à ses collectivités locales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet Etat que pour les revenus de sources situées dans cet Etat.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante:

- a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);
- b) si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun

des Etats, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où elle séjourne de façon habituelle;

- c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat dont elle possède la nationalité;
- d) si la situation de ce résident ne peut être réglée selon les alinéas a) à c) dans cet ordre, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'Etat où son siège de direction effective est situé.

Article 5

ETABLISSEMENT STABLE

1. Au sens de la présente Convention, l'expression «établissement stable» désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression «établissement stable» comprend notamment :

- a) un siège de direction,
- b) une succursale,
- c) un bureau,
- d) une usine,
- e) un atelier,
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles,

- g) un chantier de construction ou de montage ou des activités de surveillance s'y exerçant, lorsque ce chantier ou ces activités se poursuivent pendant une période de plus de douze mois,
- h) la fourniture de services, y compris les services de consultants, par une entreprise agissant par l'intermédiaire de salariés ou d'autre personnel engagé par l'entreprise à cette fin, mais seulement lorsque des activités de cette nature se poursuivent pour le même projet ou un projet connexe sur le territoire de l'Etat contractant pendant une ou des périodes représentant un total de plus de six mois dans les limites d'une période quelconque de douze mois.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas «établissement stable» si :

- a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;
- b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;
- c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;
- d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;
- e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;
- f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne - autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 5- agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un Etat contractant de pouvoirs qu'elle y

exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet Etat pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 3 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

5. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

6. Nonobstant les dispositions des paragraphes 4 et 5, une entreprise d'assurances d'un Etat contractant est, sauf en ce qui concerne les opérations de réassurance, considérée comme ayant un établissement stable dans l'autre Etat si elle perçoit des primes dans cet autre Etat, ou assure des risques qui y sont situés, par l'intermédiaire d'un agent qui y est établi, à l'exclusion toutefois d'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 5, à moins que celui-ci ne dispose de pouvoirs, qu'il exerce habituellement, lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un Etat contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre Etat contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6

REVENUS IMMOBILIERS

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat contractant.

2. L'expression «biens immobiliers» a le sens que lui attribue le droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

5. Aux fins du présent article, l'expression « exploitation agricole » comprend la pisciculture, le développement, l'élevage et la reproduction d'espèces aquatiques, y compris en particulier les crevettes, crustacés, huîtres et coquillages.

Article 7

BENEFICES DES ENTREPRISES

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imposables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un

établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un Etat contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet Etat contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage. La méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8

NAVIGATION MARITIME ET AÉRIENNE

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.
2. Au sens du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs comprennent notamment :
 - a) les bénéfices provenant de la location par l'entreprise de navires ou d'aéronefs, tout armés et équipés ;
 - b) les bénéfices provenant de la location coque nue, par l'entreprise, de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international, lorsque cette location constitue une activité accessoire au transport de passagers ou de marchandises ;
 - c) les bénéfices provenant de la location par l'entreprise de conteneurs, lorsque cette location constitue une activité accessoire au transport de marchandises.
3. Au sens du présent article, les intérêts de fonds qui se rattachent directement à l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs sont considérés comme des revenus ou des bénéfices provenant de l'exploitation de ces navires ou aéronefs, et les dispositions de l'article 11 ne sont pas applicables à ces intérêts.
4. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire, ou à défaut de port d'attache, dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.
5. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9

ENTREPRISES ASSOCIEES

1. Lorsque
 - a) une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que
 - b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant,

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un Etat contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet Etat -et impose en conséquence- des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre Etat contractant a été imposée dans cet autre Etat, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier Etat si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre Etat procède à l'ajustement qu'il estime approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10

DIVIDENDES

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation en vigueur dans cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

- a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;
- b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Nonobstant les dispositions précédentes du présent paragraphe, les dividendes ne sont pas imposables dans l'Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident si le bénéficiaire effectif des dividendes est une société qui est un résident de l'autre Etat et qui, au moment du paiement des dividendes, détient, pendant une période ininterrompue d'au moins douze mois, des actions qui représentent directement au moins 25 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme «dividendes» employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus -même payés sous la forme d'intérêts- soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société débitrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre Etat ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre Etat, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

INTERETS

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et payés à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Ces intérêts sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la législation en vigueur dans cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des intérêts est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des intérêts.

Toutefois, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des intérêts de créances commerciales -y compris celles qui sont représentées par des effets de commerce- résultant du paiement à terme de fournitures de marchandises, produits ou services par des entreprises.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts sont exemptés d'impôt dans l'Etat contractant d'où ils proviennent lorsqu'il s'agit :

- a) d'intérêts payés en raison d'un prêt ou d'un crédit consenti, garanti ou assuré dans le cadre d'un régime organisé par un Etat contractant, une de ses subdivisions politiques ou une de ses collectivités locales en vue de promouvoir les exportations;
- b) d'intérêts de créances ou de prêts de n'importe quelle nature, non représentés par des titres au porteur, payés à des entreprises bancaires;
- c) d'intérêts de dépôts de sommes d'argent effectués par une entreprise auprès d'une entreprise bancaire;
- d) d'intérêts payés à l'autre Etat contractant ou à une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales y compris, dans le cas de la Belgique, la Banque Nationale de Belgique et, dans le cas des Seychelles, la *Central Bank of Seychelles* et la *Development Bank of Seychelles* ;
- e) d'intérêts payés aux organismes de droit public ou institutions détenus exclusivement ou principalement par les Etats contractants, qui peuvent être agréés périodiquement d'un commun accord par les autorités compétentes des Etats contractants.

4. Le terme «intérêts» employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Cependant, ce terme ne comprend pas, au sens du présent article, les pénalisations pour paiement tardif, les intérêts visés à l'article 8, paragraphe 3, ni les intérêts traités comme des dividendes en vertu de l'article 10, paragraphe 3.

5. Les dispositions des paragraphes 1, 2 et 3 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les intérêts, une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'Etat contractant où l'établissement stable est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant d'intérêts. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12

REDEVANCES

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et payées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation en vigueur dans cet Etat, mais si le bénéficiaire effectif des redevances est un résident de l'autre Etat contractant, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 pour cent du montant brut des redevances.

3. Le terme «redevances» employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les logiciels ainsi que les films cinématographiques et les films, bandes ou disques enregistrés pour la radio ou la

télévision, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant d'où proviennent les redevances une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'Etat où l'établissement stable est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque Etat contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13

GAINS EN CAPITAL

1. Les gains qu'un résident d'un Etat contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6, et situés dans l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre Etat.

3. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs ne sont imposables que dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

4. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

REVENUS D'EMPLOI

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17 et 18 de la présente Convention, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre Etat contractant ne sont imposables que dans le premier Etat si :

- a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant la période imposable considérée, et

- b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre Etat, et
- c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

Article 15

DIRIGEANTS DE SOCIETES

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

La disposition qui précède s'applique aussi aux rétributions reçues en raison de l'exercice de fonctions qui, en vertu de la législation de l'Etat contractant dont la société est un résident, sont traitées comme des fonctions d'une nature similaire à celles exercées par une personne visée à ladite disposition.

2. Les rémunérations qu'une personne visée au paragraphe 1 reçoit d'une société qui est un résident d'un Etat contractant en raison de l'exercice d'une activité journalière de direction ou de caractère technique, commercial ou financier ainsi que les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant tire de son activité journalière en tant qu'associé dans une société, autre qu'une société par actions, qui est un résident d'un Etat contractant, sont imposables conformément aux dispositions de l'article 14, comme s'il s'agissait de rémunérations qu'un employé tire d'un emploi salarié et comme si l'employeur était la société.

Article 16

ARTISTES ET SPORTIFS

1. Nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre Etat contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre Etat.
2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7 et 14, dans l'Etat contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.
3. Les revenus qu'un artiste du spectacle ou un sportif tire d'activités exercées dans un Etat contractant sont exemptés d'impôt dans cet Etat, si la visite dans cet Etat est entièrement ou principalement financée par des fonds publics de l'autre Etat contractant, de l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, ou s'inscrit dans le cadre d'un accord ou arrangement culturel entre les Etats contractants ou leurs subdivisions politiques.

Article 17

PENSIONS

1. Sous réserve des dispositions de l'article 18, paragraphe 2, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres prestations similaires payées en exécution du système de sécurité sociale d'un Etat contractant ou dans le cadre d'un régime général organisé par cet Etat pour compléter les avantages prévus par sa législation sociale ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 18

FONCTIONS PUBLIQUES

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires, autres que les pensions, payés par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre Etat contractant si les services sont rendus dans cet Etat et si la personne physique est un résident de cet Etat qui :

(i) possède la nationalité de cet Etat, ou

(ii) n'est pas devenu un résident de cet Etat à seule fin de rendre les services.

2. Les pensions et autres rémunérations similaires payées par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet Etat ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet Etat.

3. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux salaires, traitements, pensions et autres rémunérations similaires payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité d'entreprise exercée par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

4. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux salaires, traitements et autres rémunérations similaires payés par un Etat contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre d'une activité exercée dans l'autre Etat contractant dans le cadre d'un accord de coopération.

Article 19

ETUDIANTS ET STAGIAIRES

Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un Etat contractant, un résident de l'autre Etat contractant et qui séjourne dans le premier Etat à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet Etat, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet Etat.

Article 20

AUTRES REVENUS

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet Etat.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus, autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphes 2 et 5, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un Etat contractant, exerce dans l'autre Etat contractant une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les éléments du revenu d'un résident d'un Etat contractant qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la Convention et qui proviennent de l'autre Etat contractant sont aussi imposables dans cet autre Etat.

Article 21

ELIMINATION DE LA DOUBLE IMPOSITION

1. En ce qui concerne la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante :

- a) Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus, autres que des dividendes, des intérêts ou des redevances, qui sont imposables aux Seychelles conformément aux dispositions de la présente Convention, et qui y sont imposés, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus, mais elle peut, pour calculer le montant de ses impôts sur le reste du revenu de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus en question n'avaient pas été exemptés.

Toutefois, lorsque l'impôt des Seychelles est inférieur à 15 pour cent du montant net des revenus visés à l'article 7, la Belgique n'exempte pas ces revenus mais réduit à la moitié l'impôt belge proportionnellement afférent à ceux-ci, calculé comme si ces revenus étaient des revenus de source belge.

Nonobstant les dispositions de la première phrase du présent sous-paragraphe et toute autre disposition de la présente Convention, la Belgique tient compte, pour

la détermination des taxes additionnelles établies par les communes et les agglomérations belges, des revenus professionnels exemptés de l'impôt en Belgique conformément à ladite première phrase. Ces taxes additionnelles sont calculées sur l'impôt qui serait dû en Belgique si les revenus professionnels en question étaient tirés de sources belges.

- b) Les dividendes qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident des Seychelles sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, aux conditions et dans les limites prévues par la législation belge.

Lorsqu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident des Seychelles des dividendes qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui ne sont pas exemptés de l'impôt des sociétés en vertu de la première phrase du présent sous-paragraphe, la Belgique déduit de l'impôt des sociétés belge afférent à ces dividendes :

- (i) l'impôt des Seychelles perçu sur ces dividendes conformément à l'article 10 ;
 - (ii) l'impôt des Seychelles perçu sur la fraction des bénéfices payés sous forme de dividendes à la société belge ;
 - (iii) cette déduction ne peut excéder la fraction de l'impôt des sociétés belge, calculé avant déduction, correspondant aux dividendes reçus de la société qui est un résident des Seychelles.
- c) Sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en intérêts ou en redevances, l'impôt des Seychelles perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus.
- d) Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé aux Seychelles ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au a) ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet

établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt aux Seychelles en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

2. En ce qui concerne les Seychelles, la double imposition est évitée de la manière suivante :

Lorsqu'un résident des Seychelles reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, sont imposables en Belgique, les Seychelles accordent sur l'impôt perçu sur les revenus de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Belgique, y compris l'impôt des sociétés correspondant à tout dividende payé par une société qui est un résident de la Belgique. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant, selon le cas, aux revenus imposables en Belgique.

Nonobstant la référence au montant de l'impôt belge payé, les Seychelles n'accordent pas de déduction au titre de montants d'impôt payés en raison de manquements ou omissions en relation avec les impôts visés par la présente Convention ou qui représentent une pénalisation se rapportant à ces impôts.

3. L'impôt dû dans un Etat contractant par un résident de l'autre Etat contractant et visé aux paragraphes 1 et 2 est censé inclure l'impôt qui aurait été dû en l'absence d'incitants fiscaux octroyés en vertu de la législation du premier Etat contractant et dont le but est de promouvoir le développement économique. Les incitants fiscaux qui entrent en ligne de compte pour l'application du présent paragraphe sont définis d'un commun accord par les autorités compétentes des deux Etats contractants.

Article 22

NON-DISCRIMINATION

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat qui se

trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'Etat concerné qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un Etat contractant à accorder aux résidents de l'autre Etat contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. A moins que les dispositions de l'article 9, paragraphe 1, de l'article 11, paragraphe 7, ou de l'article 12, paragraphe 6, de la présente Convention ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

5. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier Etat.

6. Les dispositions du présent article s'appliquent aux impôts qui font l'objet de la présente Convention.

Article 23

PROCEDURE AMIABLE

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève de l'article 22, paragraphe 1, à celle de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.
2. L'autorité compétente s'efforce, si la requête lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.
3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.
4. Les autorités compétentes des Etats contractants conviennent des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat contractant pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues par cette Convention.
5. Les autorités compétentes des Etats contractants communiquent directement entre elles pour l'application de la Convention.

Article 24

ECHANGE DE RENSEIGNEMENTS

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts visés par la présente Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1.

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un Etat contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet Etat et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un Etat contractant l'obligation :

- a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;
- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un Etat contractant conformément au présent article, l'autre Etat contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un Etat contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.

Article 25

ASSISTANCE AU RECOUVREMENT

1. Les Etats contractants se prêtent mutuellement aide et assistance aux fins de notifier et de recouvrer les impôts visés à l'article 2 ainsi que tous additionnels, accroissements, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal.

2. Sur requête de l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'autorité compétente de l'autre Etat contractant assure, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables à la notification et au recouvrement desdits impôts de ce dernier Etat, la notification et le recouvrement des créances fiscales visées au paragraphe 1, qui sont exigibles dans le premier Etat. Ces créances ne jouissent d'aucun privilège dans l'Etat requis et celui-ci n'est pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglementaires de l'Etat requérant.

3. Les requêtes visées au paragraphe 2 sont appuyées d'une copie officielle des titres exécutoires, accompagnée, s'il échet, d'une copie officielle des décisions administratives ou judiciaires passées en force de chose jugée.

4. Le titre permettant l'exécution dans l'Etat requérant produit les mêmes effets dans l'Etat requis.

5. En ce qui concerne les créances fiscales qui sont susceptibles de recours, l'autorité compétente d'un Etat contractant peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander

à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant de prendre les mesures conservatoires prévues par la législation de celui-ci; les dispositions des paragraphes 1 à 3 sont applicables, mutatis mutandis, à ces mesures.

Article 26

MEMBRES DES MISSIONS DIPLOMATIQUES ET POSTES CONSULAIRES

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 27

LIMITATION DES AVANTAGES

Nonobstant les dispositions de tout autre article de la présente Convention, un résident d'un Etat contractant ne peut bénéficier des réductions ou exemptions d'impôt prévues dans la Convention par l'autre Etat contractant si le principal objectif ou l'un des principaux objectifs de ce résident ou d'une personne liée à ce résident était d'obtenir les avantages de la Convention.

Article 28

ENTREE EN VIGUEUR

1. Chaque Etat contractant notifiera à l'autre Etat contractant l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. La Convention entrera en vigueur dès la date de réception de la seconde de ces notifications.
2. Les dispositions de la Convention seront applicables :
 - a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;
 - b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

Article 29

DENONCIATION

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un Etat contractant mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année suivant celle de l'entrée en vigueur, la dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la Convention cessera de s'appliquer:

- a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation;

- b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT à Bruxelles, le 27 avril 2006, en double exemplaire, en langue anglaise.

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

1. Ad article 11, paragraphe 3 :

En ce qui concerne la Belgique, la disposition du sous-paragraphe a) s'applique en tout cas :

- aux intérêts d'un prêt ou d'un crédit pour lequel un soutien financier est accordé après avis du Comité de soutien financier à l'exportation ("Finexpo") ;
- aux intérêts d'un prêt ou d'un crédit consenti par l'Association pour la coordination du financement à moyen terme des exportations belges ("Creditexport") ;
- aux intérêts d'un prêt ou d'un crédit assuré par l'Office National du Ducroire.

2. Ad article 12, paragraphe 3 :

Pour l'application de l'article 12, paragraphe 3 de la Convention, les rémunérations payées pour une assistance technique ou des services techniques ne sont pas considérées comme des rémunérations payées pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique mais sont imposables conformément aux dispositions de l'article 7.

3. Ad article 14, paragraphe 1 :

Un emploi salarié est exercé dans un Etat contractant lorsque l'activité au titre de laquelle les salaires, traitements et autres rémunérations similaires sont payés est

effectivement exercée dans cet Etat. Ceci signifie que le salarié est physiquement présent dans cet Etat pour y exercer cette activité.

4. Ad article 20, paragraphe 3 et article 21, paragraphe 1, a) :

Pour l'application de l'article 20, paragraphe 3 et de l'article 21, paragraphe 1, a), un revenu est imposé lorsqu'il est effectivement compris dans la base imposable sur laquelle l'impôt est calculé. Par conséquent, un revenu n'est pas imposé lorsque, bien qu'étant soumis au régime fiscal normalement applicable à ce revenu, il est soit non imposable, soit exempté d'impôt.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Bruxelles, le 27 avril 2006, en double exemplaire, en langue anglaise.

PROTOCOL
MODIFYING THE AGREEMENT
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE REPUBLIC OF SEYCHELLES
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
SIGNED AT BRUSSELS ON 27 APRIL 2006

**PROTOCOL
MODIFYING THE AGREEMENT
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE REPUBLIC OF SEYCHELLES
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME
SIGNED AT BRUSSELS ON 27 APRIL 2006**

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF SEYCHELLES,

DESIRING to conclude a Protocol modifying the Agreement between the Kingdom of Belgium and the Republic of Seychelles for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, signed at Brussels on 27 April 2006 (hereinafter “the Agreement”),

HAVE AGREED as follows:

ARTICLE 1

The following paragraphs 5, 6 and 7 are inserted in Article 24 (Exchange of information) after paragraph 4:

- “ 5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information requested by the other Contracting State because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.*
- 6. Banking records will be exchanged only upon request. If the request does not identify both a specific taxpayer and a specific bank or financial institution, the competent authority of the requested State may decline to obtain any information that it does not already possess.*
- 7. The competent authorities of the Contracting States shall agree upon the mode of application of this Article.”*

ARTICLE 2

1. Each Contracting State shall notify the other Contracting State of the completion of the procedures required by its laws for the bringing into force of this Protocol.
2. This Protocol shall enter into force from the date on which the later of these notifications is received and its provisions shall have effect with respect to the taxes to which the Agreement has effect.

ARTICLE 3

This Protocol shall remain in force as long as the Agreement itself remains in force.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Protocol.

DONE in duplicate at Brussels, this 14th day of July 2009, in the English language.

[VERTALING]

PROTOCOL

TOT WIJZIGING VAN DE OVEREENKOMST

TUSSEN

HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REPUBLIEK DER SEYCHELLEN

TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING

EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTDUIKEN VAN BELASTING

INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN,

GEDAAN TE BRUSSEL OP 27 APRIL 2006

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

en

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK DER SEYCHELLEN

WENSENDE een Protocol te sluiten tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek der Seychellen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belastingen naar het inkomen, gedaan te Brussel op 27 april 2006 (hierna te noemen "de Overeenkomst"),

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN :

ARTIKEL 1

De hiernavolgende paragrafen 5, 6 en 7 worden opgenomen in artikel 24 (Uitwisseling van inlichtingen) na paragraaf 4 :

- "5. *In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 3 aldus worden uitgelegd dat ze een overeenkomstsluitende Staat toestaan om het verstrekken van inlichtingen die door de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gevraagd, te weigeren omdat de inlichtingen in het bezit zijn van een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon of omdat de inlichtingen betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon.*
6. *Bankdocumenten worden uitsluitend op verzoek uitgewisseld. Indien het verzoek geen naam opgeeft van zowel een specifieke belastingplichtige als van een specifieke bank of financiële instelling, kan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Staat weigeren inlichtingen te verkrijgen waarover ze nog niet beschikt.*
7. *De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten komen tot overeenstemming over de wijze van toepassing van dit artikel."*

ARTIKEL 2

1. Elke overeenkomstsluitende Staat stelt de andere overeenkomstsluitende Staat in kennis van de voltooiing van de procedures die door zijn wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Protocol is vereist.
2. Dit Protocol zal in werking treden vanaf de datum waarop de laatste van deze kennisgevingen werd ontvangen en de bepalingen ervan zullen van toepassing zijn op de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.

ARTIKEL 3

Dit Protocol zal van kracht blijven zolang de Overeenkomst zelf van kracht blijft.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel, op 14 juli 2009, in de Engelse taal.

(TRADUCTION)

**PROTOCOLE
MODIFIANT LA CONVENTION
ENTRE
LE ROYAUME DE BELGIQUE
ET
LA REPUBLIQUE DES SEYCHELLES
TENDANT A EVITER LA DOUBLE IMPOSITION
ET A PREVENIR LA FRAUDE FISCALE
EN MATIERE D'IMPOTS SUR LE REVENU,
FAITE A BRUXELLES LE 27 AVRIL 2006**

LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE

et

LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE DES SEYCHELLES,

DESIREUX de conclure un Protocole modifiant la Convention entre le Royaume de Belgique et la République des Seychelles tendant à éviter la double imposition et à prévenir la fraude fiscale en matière d'impôts sur le revenu, faite à Bruxelles le 27 avril 2006 (ci-après dénommée "la Convention"),

SONT CONVENUS des dispositions suivantes:

ARTICLE 1

Les paragraphes 5, 6 et 7 suivants sont insérés à l'article 24 (Echange de renseignements) à la suite du paragraphe 4 :

- “5. Les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme permettant à un Etat contractant de refuser de communiquer des renseignements demandés par l'autre Etat contractant parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne.*
- 6. Les documents bancaires ne sont échangés que sur demande. Si la demande n'identifie pas à la fois un contribuable précis et une banque ou un établissement financier précis, l'autorité compétente de l'Etat requis peut refuser de recueillir les renseignements qui ne sont pas déjà en sa possession.*
- 7. Les autorités compétentes des Etats contractants conviennent des modalités d'application du présent article.”*

ARTICLE 2

1. Chaque Etat contractant notifiera à l'autre Etat contractant l'accomplissement des procédures requises par sa législation pour l'entrée en vigueur du présent Protocole.
2. Le présent Protocole entrera en vigueur à la date de réception de la seconde de ces notifications et ses dispositions seront applicables aux impôts auxquels la Convention est applicable.

ARTICLE 3

Le présent Protocole restera en vigueur aussi longtemps que la Convention elle-même reste en vigueur.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé le présent Protocole.

FAIT à Bruxelles, le 14 juillet 2009, en double exemplaire, en langue anglaise.